Αριθμὸς. 21 22 ἔτους Β'. 1837. N° 21 22 2me ANNEE 1837. N°. 21 22 2te JAHRGANG 1837

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC.

GRIECHISCHER COURIER.

Ὁ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ἐκδίδεται δὶς τῆς ἑβδομάδος, τὴν Τρίτην καὶ τὸ Σάββατον. — Ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς εἶναι 24 δραχ. κατ' ἔτος προπληρωτέαι. — Ἡ τιμὴ τῶν καταχωρήσεων θέλει εἶσθαι 30 λεπτὰ διὰ τὸν στίχον 50 στοιχείων. — Ἡ συνδρομὴ γίνεται ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν Βασιλ. Τυπογραφίαν· ἐκτὸς δὲ τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν ταχυδρομείων, καὶ ἐκτὸς εἰς τοὺς κυρίους Ἕλλην. Προξένους.

Le Courrier Grec parrait le le mardi et samedi de chaque semaine. Le prix de l'abonement est de 24 drach. par an, payables d'avance.—Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres.—On s'abonne à Athènes à l'Imprimerie Royale; chez les directeurs de Postes dans l'intérieur, et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

Der griechische Courier erscheint wœchentlich zwelmal, am Dienstag und Samstag. — Das jæhrliche Abonnement betrægt 24 Drachmen Vorausbezahlung. — Die Inserations-Gebühr ist 10 Lepta für eine Zeile von 50 Letteru. — Man abonnirt sich für Athen in der Staatsbuchdrukerei, für die Provinzen bei den resp. Postbehœrden, fur das Ausland bei den k. griech. Consuln.

ΤΡΙΤΗ 10 Αὐγούστου. MARDI 22 Août. DIENSTAG, 22 August.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, τῇ 9 Αὐγούσου

— Διὰ τοῦ ἀπὸ 2α Ἰουλίου (3 Αὐγούστου) Ὑψηλοῦ Β. Διατάγματός του ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εὐηρεστήθη νὰ διορίσῃ τὸν Κύριον Ἰωάν. Βαλούφην Πρόξενον αὐτοῦ εἰς Ἀγκῶναν ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντος Προξένου Δουρούτη.

— Εἰς τὸν τελευταῖον της ἀριθμὸν ἡ Ἀθηνᾶ κατηγορεῖ δι' ἑνὸς μακρολόγου ἄρθρου τὸν Κ. Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργείου ὡς ἐπασχολούμενον *εἰς τὸν μηδενισμὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀναγέννησιν γειτόνου τινὸς δυνάμεως τῆς Τουρκίας!*

Ο πρῶτος τῆς Ἑλλάδος Ὑπουργὸς, ὁ ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον ὁ Βασιλεὺς ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἀνέθεσε τὴν ἐμπιστοσύνην του, ὁ φιλέλλην Γερμανὸς τοῦ ὁποίου ἡ μόνη ἐπιθυμία ἦτον τὸ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ὁποίαν συνέλαβε ποτέ ἰδέαν τοῦ νὰ φανῇ ἐνεργητικώτερον παρὰ δι' *ἁπλῶν εὐχῶν χρήσιμος εἰς τὴν Ἑλλάδα*, ὁ Δημοσιογράφος τοῦ ὁποίου τὰ πολιτικὰ φρονήματα καὶ τὰ αἰσθήματα εἶναι γνωστὰ, ἐκεῖνος ὅστις ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπάτησε τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, καθιέρωσεν ὅλας αὐτοῦ τὰς στιγμὰς εἰς τὸ καλὸν τοῦ τόπου τούτου, ὅστις ἀπέφυγε πάντοτε μετὰ προσοχῆς νὰ τείνῃ τὴν χεῖρα εἰς κἀνὲν τῶν κομμάτων ἅτινα μᾶς διαιροῦσιν εἰσέτι κατὰ δυστυχίαν, τὸ ἓν πρὸς βλάβην τοῦ ἑτέρου, *καὶ τοῦ ὁποίου αἱ πράξεις διακρίνονται, διὰ τῆς μεγαλητέρας ἀμεροληψίας*, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς, λέγομεν δὲν εἶναι τὴν σήμερον κατὰ τὰ μεγάλα πνεύματα τῶν συνταχτῶν τῆς Ἀθηνᾶς εἰμὴ ὄργανον Δυνάμεων τινων, αἵτινες προτίθενται νὰ μηδενώσουν τὴν Ἑλλάδα καὶ ν' ἀνυψώσωσι τὴν Τουρκίαν!!

Ἀλλὰ τῷ ὄντι, δὲν πρέπει τις οὐδὲ τὴν παραμικρὰν προσοχὴν νὰ δίδῃ εἰς τοιούτους παραλογισμούς. Ἐκ τῶν πρώτων ἐκφράσεων τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος τῆς Ἀθηνᾶς ἄρθρου, ὁ ἀναγνώστης δύναται νὰ κρίνῃ καὶ περὶ τῆς ἀξίας τοῦ λοιποῦ μέρους αὐτοῦ.

Ἀναγγέλλουσα εἰς τὸν αὐτὸν 15ον ἀριθμόντης ἡ Ἀθηνᾶ ὅτι ὁ στρατηγὸς Σμάλτζ, ὁ Κόμης Σαπόρτας, καὶ ὁ ἀντισυνταγματάρχης Πούρχαρτ ἔδωσαν τὴν παραιτησίν των, προσθέτει ὅτι τὸ κίνημά των τοῦτο ὑπηγορεύθη ἀπὸ τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ λάβωσιν αὔξησιν τινα ἐπὶ τῶν μισθῶν των.

Ὅσοι γνωρίζουσι τὸν ἔντιμον τῶν τριῶν τούτων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν χαρακτῆρα δὲν θέλουν βεβαίως δώσει τὴν παραμικρὰν πίστιν εἰς τοιαύτην συκοφαντίαν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν λέγει προσέτι ἡ ῥηθεῖσα ἐφημερὶς ὅτι οἱ ὑπάλληλοι τῶν Γραμματειῶν πληρώνονται πολλὰ βραδέως τοὺς μισθούς των. Ἡ εἴδησις αὕτη εἶναι ψευδεστάτη καθότι οἱ ὑπάλληλοι ὅλοι μέχρι τοῦδε ἐπληρώθησαν τακτικώτατα μετὰ τὸ τέλος ἑκάστου μηνός.

Ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν ἀριθ. 173 τῆς ἐφημερίδος τῆς Σμύρνης ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15 Ἰουλ. ὅτι κατὰ τὰς ὁποίας εἶχε λάβει ἡ ἐφημερὶς αὕτη πληροφορίας ἐκ Σύρας τὴν 11 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ πόλις εὑρίσκετο εἰς μεγάλην ταραχὴν

INTERIEUR.

ATHÈNES le 2 1Août.

— Par ordonnance en date du 3 août le Roi s'est plu à nommer Mr. J. Baluffi son consul à Ancône, en remplacement de Mr. Durutti père décédé.

—*La Minerve* accuse dans un article, de son dernier numéro, Mr. le Président du conseil de ne travailler qu'à *l'anéantissement de la Grèce et à la régénération d'une Puissance voisine:* de la Turquie!

Le premier Ministre de la Grèce, l'homme que le Roi a amené avec lui et auquel S. M. a accordé sa confiance, l'allemand Philhellène dont le seul desir était de réaliser une idée qu'ils'etait formée de servir plus efficacement, que par des vœux stériles, la cause de la Grèce; le publiciste dont les opinions et les sentimens sont connus; celui qui dès le premier jour où il a foulé le sol de la Grèce a consacré tout son tems au bien être de ce pays et qui s'est bien gardé de tendre la main à aucun des partis qui nous divisent au préjudice l'un de l'autre, et dont les actes sont marqués au coin de la plus stricte impartialité, ce même homme n'est aujourd'hui suivant les esprits forts de la Minerve, que l'instrument de certaines Puissances qui se proposent d'anéantir la Grèce et de régénérer la Turquie!!

Mais en vérité il ne vaut même pas la peine de s'arrêter à des absurdités d'une telle force. Le lecteur pourra d'ailleurs juger des mots qui commencent l'article de la Minerve, à propos duquel nous avons écrit ces lignes, de la valeur du fond dans toute son étendue.

—Dans son N°. du 15 de ce mois, la Minerve, en annonçant que M. M. le Général Schmaltz, le Comte de Saporta et le Lieutenant Colonel Purkard, avaient donné leur démission, ajoute qu'ils l'ont fait dans le but d'obtenir une augmentation de leur solde. Tous ceux qui connaissent le caractère honorable de ces trois Messieurs, ne sauraient ajouter la moindre foi à une pareille calomnie.

—Dans ce même Numero la Minerve ajoute que les employés des Ministères éprouvent des retards dans le payement de leurs appointemens; rien de plus inexact qu'une telle assertion car jusqu'ici tous les employés ont été très régulierement payés à la fin de chaque mois.

Nous lisons dans le n° 273 du journal de Smyrne en date du 15 juillet que d'après ce qui lui était écrit de Syra sous la date du 11. du , même mois la place de cette ville était dans une grande agitation par suite de la rigueur avec laquelle une com-

INLAND.

ATHEN, den 21. August.

— Se. Maj. der Kœnig hat geruht, durch Ordonnanz vom 3. August den Herrn Baluffis zum Consul in Ankona zu ernennen, an die Stelle des verstorbenen Durussis.

— In ihrer lezten Nummer klagt die *Minerva* den Herrn Præsidenten des Ministerrathes an, dass er sich angelegentlich damit beschæftige, *Griechenland zu nullifiziren, und eine benachbarte Macht, die Türkei, zu heben.*

Der erste Minister Griechenlands, den der Kœnig als den Mann seines Vertrauens mit sich nach Griechenland brachte, der deutsche Philhellene, dessen einziger Wunsch dahin ging, Griechenlands Fortschritte nicht durch blosse trokne Worte, sondern durch reelles Handeln zu befœrdern; der Publizist, dessen politischer Charakter bekannt ist; der Mann, der von dem Augenblike an, wo er den griechischen Boden betrat, alle seine Zeit und alle seine Bestrebungen dem Besten des Landes widmete; der es mit kluger Vorsicht vermied, seine Hand irgend einer der Partheien zu reichen, die unglüklicher Weise unsere Gesellschaft trennen, er, dessen Handlungen sich durch eine vollendete Unpartheilichkeit auszeichnen, — dieser Mann ist nach den scharfsinnigen Schlüssen der Redakteurs der Minerva heut zu Tage nur das Organ einiger Mæchte, welche die Nullifizirung Griechenlands und die Erhebung der Türkei sich zum Zweke gemacht haben!

In der That, man sollte solchen Faseleien nicht die geringste Aufmerksamkeit schenken. Die Einleitung und die Basis dieses Artikels der Minerva, welcher diese wenigen Worte veranlasst hat, genügen dem unpartheiischen Leser, um den übrigen Theil desselben nach Gebühr würdigen zu können.

— Die *Minerva* sagt in ihrer 15. Nummer, dass der General Schmalz, der Graf Sapporta und der Obrist-Lieutenant Burkhardt ihre Entlassung gaben, und fügt bei, dass sie diesen Schritt in der Absicht gethan haben, um eine Vermehrung ihrer Besoldung zu erwirken.

Wer den ehrenhaften Charakter dieser drei Offiziere kennt, hat nicht nœthig, auf eine Widerlegung dieser Verläumdung zu warten.

— In der nämlichen Nummer sagt dieses Journal, dass die Ministerial-Beamten nicht zur gehœrigen Zeit ihre Besoldungen erhalten. Diese Nachricht ist durchaus falsch, indem bis heute alle Beamte regelmæssig am Ende jedes Monats bezahlt wurden.

— Wir lesen in der Nummer 273 der *Smyrna-*

Θέατρον Ἰταλικὸν τοῦ Κ. Μέλη.

Παράστασις ὁλοκλήρου τοῦ Μελοδράματος Ὁ Κουρεὺς τῆς Σιβιλλίας.

(Il Barbiere di Siviglia.)

Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ἤδη ὅτι ἡ τελευταία τοῦ Ἰταλικοῦ θεάτρου παράστασις ἔδωσε κατὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος ἰδέαν τινὰ περὶ τῆς θεατρικῆς μουσικῆς καὶ τῶν Ἰταλικῶν Μελοδραμάτων.

Ὅ,τι καὶ ἂν εἴπῃ τις, εἶναι πλέον ἀναντίῤῥητον ὅτι εἰς ἔθνος πολιτισμένον, εἰς ἔθνος εἰρηνικὸν, εἰς ἔθνος βαδίζον πρὸς τὴν πρόοδον ἡ ἔχον τὴν ἐπιθυμίαν τῆς προόδου, τὸ θέατρον εἶναι ἓν τῶν πρωτίστων χαρακτηριστικῶν ἅτινα δεικνύουσι τὴν στάσιν καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ πολιτισμοῦ του, εἶναι τὸ θερμόμετρον τῆς ἐμπειροκαλίας καὶ τῆς πρὸς τὴν πρόοδον τάσεώς του. Ἀπόδειξις τούτου εἶναι ἡ ἀρχαία ἱστορία, καὶ ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις τοῦ κόσμου. Αἱ Ἀθῆναι καὶ ἡ Ῥώμη ἔχουσι τὸ παλαιὸ θέατρον, ἅτινα συνεισέφερον τὰ μέγιστα εἰς τὴν προόδον τῆς φιλολογίας, προτάττον εἰς τὴν ἐντέλειάν της, καθ' ὅσον τοῦτο ἦτον τότε δυνατὸν, τὴν δραματικὴν ποίησιν, καὶ ἐγέννησαν τοσούτους μεγάλους ποιητὰς καὶ φιλολόγους οἵτινες μᾶς χρησιμεύουσιν ἤδη καὶ θέλουν πάντοτε μᾶς χρησιμεύσει ὡς διδάσκαλοι καὶ ὡς πρωτότυπα. Αἱ Ἀθῆναι καὶ ἡ Ῥώμη, λέγομεν, ἔχουσιν τότε θέατρον ἐνῶ εἰς τὰ λοιπὰ τοῦ κόσμου μέρη ὀπισθοδρομοῦντα πολλὰ καὶ τὸν πολισμὸν ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ῥώμην τὸ θέατρον ἦτον ἄγνωστον· τὴν σήμερον τί βλέπομεν; Τὸ θέατρον εἰς τὴν Εὐρώπην ἀκμάζει ἐνῶ εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ εἰς τὴν Ἀφρικὴν εἶναι πάντη ἄγνωστον ἀκόμη· καὶ τοῦτο διατί; διότι τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης ὅλα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον βαδίζουσι πρὸς τὰ φῶτα καὶ τὸν πολιτισμὸν, ἐνῶ ἡ Ἀσία καὶ ἡ Ἀφρικὴ εἶναι καὶ ἔσονται διὰ πολὺν καιρὸν ἀκόμη κατὰ δυστυχίαν, βυθισμέναι εἰς τὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν βαρβαρότητα. Ἀλλ' ἂν θέλῃ τις νὰ ἴδῃ εἰς ποσὸν βαθμὸν τὸ θέατρον εἶναι εἰς πᾶν ἔθνος τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τὸ θερμόμετρον, ἂς ῥίψῃ ἓν βλέμμα εἰς τὴν Εὐρώπην αὐτὴν ἰδίως, καὶ ἂς ἐρευνήσῃ καὶ συγκρίνῃ τὰ διάφορα αὐτῆς ἔθνη ὅπου τὸ θέατρον εἰσεχώρησε. Τί θέλει προκύψει ἐκ τῶν ἐρευνῶν του αὐτῶν; Θέλει παρατηρήσῃ ὅτι τὸ θέατρον ἀκμάζει μᾶλλον ἐκεῖ ὅπου ἀκμάζει περισσότερον καὶ ὁ πολιτισμὸς, ὅπου καὶ τὰ φῶτα προοδεύουσι περισσότερον, θέλει παρατηρήσει ὅτι ἡ Ἀγγλία ἡ Γαλλία ἡ Γερμανία ἡ ὡραία Ἰταλία αἱ ἑστίαι αὐταὶ τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ εἶναι συγχρόνως καὶ τῶν θεάτρων καὶ τῶν δραματικῶν ποιήσεων. αἱ ἑστίαι. Καὶ τῷ ὄντι ἂν τὸ θέατρον δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὰς Ἀρχαίας Ἀθήνας, πῶς ἠθέλαμεν ἔχει ἤδη τὰς ἀθανάτους ποιήσεις τοῦ Αἰσχύλου, τοῦ Σοφοκλέους, τοῦ Εὐριπίδου; ἂν τὸ θέατρον δὲν προόδευε δὲν ἤρχαζε εἰς τοὺς μεταγενεστέρους καιροὺς πῶς ἤθελον ἀναφυεῖ τὰ μεγάλα καὶ ἐξαίσια πνεύματα τοῦ Σακεσπίρου τοῦ Χιλερ τοῦ Κορνηλίου τοῦ Ῥακίνου τοῦ Μολιέρου τοῦ Ἀλφιέρη καὶ τοσούτων ἄλλων δραματουργῶν ἐξόχων; Ἀλλὰ δὲν χρησιμεύει μόνον εἰς τὸ ν' ἀνακαλύψῃ ἐξαίσια τινα πνεύματα, εἰς τὸ νὰ κατα-

ἐξ αἰτίας τῆς αὐστηρότητος τὴν ὁποίαν ἐδείκνυεν ἐπιτροπή τις συστηθεῖσα παρὰ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τῆς Κυβερνήσεως τῶν ἀφορουσῶν τὴν εἴσπραξιν τῶν 5 τοῖς % τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων.

Δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν τὸν Συντάκτην τῆς ἐφημερίδος τῆς Σμύρνης ὅτι κἀμμία ταραχὴ δὲν συνέβη εἰς Σύραν κατὰ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος περίστασιν καὶ ὅτι οἱ ἀνταποκριταί του δὲν τὸν ἔπεμψαν ἀκριβεῖς κατὰ τοῦτο πληροφορίας.

Συνεδρίασις τῆς 8 Ἰουλίου 1837. Τὸ Ἰατρικὸν συμβούλιον δηλοποιεῖ ὅτι

Ἡ εἰσαχθεῖσα κατὰ τὸν Ἀπρίλιον μῆνα Πανώλης εἰς τὸν Πόρον ἕνεκα τῆς ἀπειρίας τοῦ ἐπιτρόπου τοῦ ἐκεῖ εἰς τὰ ὑγειονομικὰ χρέη, ἀφοῦ ἀπέκτεινε δριμέως 150 περίπου πολίτας ἀνεκόπη τέλος διὰ τῶν ταχέων καὶ ἐνεργῶν μέτρων τῆς Β Κυβερνήσεως, ἥτις εἰς τὴν δεινὴν ταύτην περίστασιν προέθετο τὸν σκοπὸν τοῦ ν' ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν φερώνυμον Πανώλην νόσον ὄχι μόνον τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ τὰ ξένα κράτη, ὅθεν καὶ περιορίσασα ἀκριβῶς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν τὸν Πόρον ἐμπόδισε τὴν ἐκεῖθεν ἔξοδον τῶν ἀνθρώπων εἰς ὁποιονδήποτε μέρος ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τὴν ἑνδεκάτην τοῦ Ἰουνίου μηνὸς δὲν συνέβη πλέον κἀνὲν μόλυσμα Πανώλους εἰς τὸν Πόρον, καὶ ἑπομένως ἀπὸ σήμερον δίδεται ἡ ἄδεια εἰς τοὺς ἐν Πόρῳ τοῦ ν' ἀναχωρῶσιν ὅπου θέλουν, πλὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα θέλουν ὑπόκεισθαι μέχρι νεωτέρας ἀποφάσεως εἰς κάθαρσιν τῶν μεμολυσμένων τόπων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Ἰουλίου. 1837.

Βίπμερ. Πρόεδρος.
Ῥέζερ.
Τράϊμπερ.
Α. Γ. Λευκίας.
Ι. Βοῦρος.

Συνεισφορὰ ὑπὲρ τῶν δυστυχῶν Ὑδραίων.

— Οἱ ἐν Χανίοις διαμένοντες ὑπήκοοι τῆς Α. Μ. ὡς καὶ οἱ ἐν Ἡρακλείῳ συνεισέφερον αὐτοπροαιρέτως, πρώτων συνδραμόντων τοῦ Προξένου Κυρίου Πεῤόγλου καὶ τοῦ Ὑποπροξένου Κ. Ζαφειρίδου, δραχμὰς τριακοσίας εἴκοσι ἑπτά.

— Εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν, ὅτι ὁ Δήμαρχος Καλλίστης ἐδωρήσατο πρὸς ὄφελος τοῦ Δήμου του τὴν ἐνιαύσιον ἀντιμισθίαν του καὶ κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην περίοδον. Τοῦ καλοῦ τούτου Δημάρχου, τῇ ἀληθείᾳ, ὁ ὑπὲρ τοῦ Δήμου του εὐεργετικὸς ζῆλος εἶναι ἄξιος παντὸς ἐπαίνου.

Ἀριθ. 176.

Τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον τῶν Πλημμελιοδικῶν· Συγκείμενον ἀπὸ τὸν Προεδρον Κ. Φλογαΐτην, καὶ τοὺς Δικαστὰς, Δ. Νούλλαν, Χ. Ζῶτον, Χ. Αὐγερινὸν Ἀνακριτὴν, καὶ Α. Βελισσάριον.

Συνελθὸν εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν ἐπὶ ἀκροατηρίῳ, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως Σ. Π. Τριανταφύλη, καὶ τοῦ Γραμματέως Δ. Γ. Αντωνοπουλου, ἵνα δικάσῃ τὴν ἐξῆς κατηγορίαν κατὰ τοῦ Κωνσταντινου Σακελλαροπούλου ἀπὸ Κερπενὴν τῆς Κυναίθης, ὑπευθυνου Συντάκτου τῆς ἐφημερίδος *ἡ Ἐλπὶς*, εμφανισθέντος καὶ ἐχοντος συνήγορον τὸν δικηγόρον Π. Ἀργυροπουλον.

Ὁ Κ. Σακελλαρόπουλος ὑπεύθυνος συντάκτης τῆς ἐφημερίδος ἡ Ἐλπὶς καταχωρίσας εἰς τα απο 2 (14) Ἰουνίου ενεστῶτος ἔτους ὑπ' αριθ. 56-57 φυλλα τῆς ἐφημερίδος ἡ Ἐλπὶς τὰς ἐφεξῆς ἐκφράσεις, σελ. 245.

« Εἰς τὸ συμφωνητικὸν τοῦτο, ἰσχύον διὰ τέσσαρα ἔτη » ἡ Αὐλὴ της Βαυαρίας τῷ ὑπεσχέυη, ἀγνοοῦμεν δυνάμει » τίνος πληρεξουσιότητος (ἀφεύκτως ὅμως χωρὶς νὰ τὸ » γνωρισῃ ὁ Οὐων) πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ την διεύθυνσιν » τοῦ Ελληνικοῦ Υπουργειου και τοῦ Ανακτοβουλίου τοῦ » Οὐωνος, τουτέστι ανθρωπων, τοὺς ὁποίους ὁ πατήρ του » τον εὐίκασε να συμπαραλαβῃ ὁήθεν ὡς ανθρώπους ἱκανοὺς » νὰ τὸν φωτίσωσιν εις την διρικησιν τοῦ Κρατους, καὶ οἱ » ὁποιοι κυριως σὲν τὸν συμπαρηκολουθησαν εἰμὴ μὲ δια- » τάγας νὰ κατασκοπευωσι εις την Αὐλὴν τῆς Βαυαριας, καὶ » τα, πραξεις καὶ την πολιτικὴν διεύθυνσιν του Υθωνος » καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ του, τὸν ὁποῖον αὐτὴ ὁλοὲν ὑπο- » πτεύεται, οια τα ὁποῖα ἔτρεφε πάλαι ποτὲ φιλελεύθερα » φρονήματα »

mission nommée par l'autorité locale exécutait les ordres du gouvernement relativement à la perception de la taxe de 5 pl sur les °/₀ professions.

Nous pouvons assurer le Redacteur du journal de Smyrne que la place de Syra n'a été nullement agitée à cette occasion et que ses correspondans lui ont donné à cet égard des renseignemens inéxacts.

Communication officielle du Comité médical.

Athènes le 20 Juillet 1837.

La peste, qui par l'inexperience d'un des préposés au bureau de santé de Poros, s'était communiquée dans cette île, dans le courant du mois d'avril dernier et y a fait environ 150 victimes, vient enfin de cesser complétement, grâce avec mesures efficaces qui ont été prises à temps

Le gouvernement Grec dans le but de préserver non seulement ses Etats, mais encore les pays étrangers; a ampêché jusqu'ici les habitans de l'île de Poros d'en sortir pour quelqu'endroit que ce fut.

Depuis le 11. Juin on n'a plus signalé de nouveaux cas de peste, c'est pourquoi il a été permis, dès aujourd'hui, aux habitans de Poros de sortir de l'île, sans à être soumis, sur tous les points du Royaume à la quarantaine que subissent les personnes venant de pays où régne la contagion.

Le Comité medical.

Wibmer, Président. *Rœser, Treiber, A. G. Lefkias, J. Vouros,*

Collecte en faveur des pauvres familles d'Hydra.

Le Consul du Roi en Candie, M. Péroglou, nous a transmis un liste de Grecs de la Canée et d'Heraclium qui ont souscrit pour une somme de 327 drachmes, imitant en cela l'exemple de M. le Consul et du Vice Consul M. Zaphirides.

— Nous insérons dans notre partie grecque un feuilleton sur la première représentation du Barbier de Séville au Theatre Italien de Mr. Gaëtano Melli, que le génie de la langue ne nous permet pas de rendre avec la même à propos. Mais nous devons l'avouer cette représentation a surpassé l'attente des nombreux spectateurs. Les rôles de Rosine et du Docteur Bartholo ont été remplis avec succés par la Signora et il Signor Tossini. La voix de Madame Tossini est fraiche, sa methode est bonne, mais son jeu n'annonce pas une grande habitude de la scène. Mr. Tossini a chanté avec goût, c'est du reste à lui que nous devons la mise en scène du Barbier. Mr. Sensoni a rempli avec habileté le rôle du comte d'Almaviva; quoique sa voix soit faible il a sçu la menager de maniere à se faire écoutér avec plaisir. Le role du Barbier n'a pas moins éte heuseusement rempli dar Mr. Melli. Sou comique surtout a généralement amusé.

Nous avons remarque que les spectateurs avaient assisté avec un plaisir continu à cette représentation, ils ont accueilli par de nombreux applaudissemens les plus beaux morceaux de cette musique si expressive et si animée. Nous devons bien en augurer pour l'avenir et espérer que de nouveaux entrepreneurs seront encouragés à se rendre au millieu d'un public qui saura apprécier leurs efforts.

Nous ne saurions nous passer de payer notre tribut d'éloges à Mr. Melli qui a eté le premier à faire entendre en Grèce ces chefs d'œuvres admirables de la musique Italienne, et compter qu'il ne tardera pas a augmenter le Repertoire de son théatre par quelques nouveaux operas.

PUBLICATION LEGALE.

Le tribunal de première instance seant à Athènes, composé du Prèsident Mr. Phlogaïtis, et des juges MM. D. Noula, H. Zotos, H. Avgérinos, juge l'Instruction, et A. Vélissarios, s'est réuni en séance publique en présence du Procureur du Roi S. P. Triantaphylis, et du greffier E. G. Antonopoulos, pour prononcer sur l'accusation portée contre Constantin Sakellaropoulos de Kerpéni en Cynete, gérant responsable du journal *l'Espérance*,

er *Zeitung*, dass den Nachrichten zu Folge, welche dieses Journal aus Syra vom 11. Juli erhalten hatte, diese Stadt in grosser Aufregung sich befand, wegen der Strenge, mit welcher eine von der Lokalbehœrde zur Einbringung der Gewerbsteuer von 5 o/o niedergesezte Commission verfuhr.

Wir kœnnen den Redakteur der Smyrnaer Zeitung versichern, dass die, durch den angeführten Umstand angeblich hervorgerufene Aufregung in Syra nichts anders als eine Mystifikation von Seite ihrer hiesigen Correspondenten ist.

Amtliche Bekanntmachung des Medizinal-Comités.

Die im Monat April durch die Unachtsamkeit des Sanitætsbeamten in Poros ausgebrochene Pest hat, nachdem fast 150 Bewohner als ihre Opfer gefallen sind, durch die energischen Massregeln des Gouvernements nunmehr ihr Ende erreicht. Das Gouvernement hatte, um diese fürchterliche Krankheit nicht nur von den übrigen Theilen des Kœnigreichs, sondern auch von den fremden Nachbarstaaten entfernt zu halten, die Insel Poros zu Wasser und zu Land eingeschlossen, und so jede Communikation unmœglich gemacht.

Seit dem 22. Juni hat sich kein Pestfall in Poros mehr ereignet, und es erhalten darum die Bewohner von Poros die Erlaubniss, nach Aussen zu verkehren; sie werden jedoch in Griechenland bis auf Weiteres der Quarantæne unterliegen, welche für die von der Pest angestekten Plæze festgesezt ist.

Athen, den 20. Juli 1837.

Das Medizinal-Comité
Wibmer, Præsident.
Rœser.
Treiber.
A. G. Lefkias.
J. Vouros.

Collecte für die armen Familien in Hydra.

Der Consul Sr. Maj. in Kandia, Hr. Peroklus, hat an die Regierung 327 Dr. als den Ertrag einer von ihm und dem Vizeconsul, Hrn. Zaphridis, veranstalteten Collekte für die unglüklichen Familien Hydra's überschikt.

Wir geben in unserm griechischen Texte eine kurze Mittheilung über die erste Darstellung des Barbier von Sevilla im Italienischen Theater des Herrn Gaëtano Melli. Wir sind dem Hrn. Melli die Anerkennung schuldig, dass diese Darstellung die Erwartung der zahlreichen Zuschauer weit übertroffen hat. Die Rollen der Rosine und des Doctor Bartholo wurden mit Erfolg durch Madame und Herrn Tossini gegeben. Die Stimme der ersteren ist frisch, und ihre Manier gut, ihr Spiel aber verræth keine grosse Bühnenfertigkeit. Herr Tossini trug seine Gesangparthien mit Geschmak vor. Er ist es, dem wir die Aufführung des Barbier zu danken haben. Eben so gab Herr Sensoni (Basilio) die Rolle des Grafen Almavira nicht ohne Glük. Wiewohl seine Stimme schwach ist, so wusste er sie doch so zu modulieren, dass man ihn mit Vergnügen hœrte. Die Rolle des Barbier wurde nicht minder glükhch durch Hrn. Melli gegeben. Seine Komik belustigte allgemein.

Wir bemerkten, dass die Zuschauer dieser Darstellung mit ungewöhnlicher Theilnahme beiwohnten. Sie zollten den schœnsten Partien der so ausdruksvollen und phamasiereichen Composition lauten Beifall. Wir kœnnen daraus für die Zukunft nur Gutes prophezeien, und hoffen, dass neue Unternehmer dadurch ermuthigt werden, bei einem Publikum sich zu versuchen, welches ihre Bestrebungen zu schæzen weiss.

Wir ertheilen dem Herrn Melli gerne das gebührende Lob für das Verdienst, uns zuerst dieses bewunderungswürdige Meisterwerk der Italienischen Musik in Griechenland vorgeführt zu haben, u. hoffen, dass er nicht säumen wird, das Repertoir seines Theaters durch einige neue Opern zu vermehren.

στήσῃ ὀνόματα τινὼν περιόδεσα το θεατρον, Δια τοῦ θεατρου προσετι εμψυχονεται καὶ ἀναπτυσσεται ἡ φιλολογία, δια τοῦ θεάτρου σχηματιζεται και τελειοποιεῖται ἡ γλῶσσα, ἐμπνεεται εἰς τοὺς ἀνθρωπους ἡ περὶ την φιλοκαλίαν κλίσις ακμαζει καὶ τελειοποιεῖται ἡ μουσικη, ἡ μαγευτικὴ και θεῖα αὐτὴ τεχνη, ἥτις ἐξημερώνει τον ἄγριον, παρηγορει τον δυστυχῆ, ενθουσιᾶ τον πολεμιστὴν, καταπραΰνει τα ὁρμητικα παθη, θελτιονει τὴν ψυχὴν ανακινεῖ ολα τῆς ανθρωπινῆς καρδίας τα αἰσθηματα, καὶ ὑπερυψεῖ τον ἄνθρωπον εἰς τὸν ὑπερτατον τῆς ἀξιας του βαθμὸν, δια τοῦ θεατρου τελος πάντων χορηγεῖται εις τὸ κοινὸν διασκεδασις τερπνὴ, διασκέδασις ἀκινδυνος, διασκεδασις ηνωμενη με το ὠφελιμον και το διδακτικον.

Διατι ταχα, το θεατρον ακμαζει οπου ακμαζουσι και τα φῶτα καὶ ὁ πολιτισμὸς; εἶναι τάχα πρεῖον περιττὸν τοῦ πολιτισμοῦ και των φωτων ἡ αναγκαιον ελατήριον αὐτῶν;

Διατι; δια τον αυτον λογον δια τον ὁποῖον ακμαζει και ὁ τυπος εἰς τὴν ἑστίαν τῶν φῶτων καὶ τοῦ πολιτισμου. Ο τυπος, ὁστις δυναται να θεωρηθῇ ανταιρεπτως τι ὡραιωτερον τῶν δώρων μὲ τα ὁποῖα ἐπρείκισεν ὁ θεος την κτισιν, ὁ τυπος ειναι το πρωτιστον του πολιτισμου και τῆς προοδου των φωτων ὀργανον, ὁπόταν ὀὲν καθισταται τετυφλαμενων πεῖδων ἐρμαιον καὶ ὀὲν παρεκτρεπεται των ὁριων τῆς σεμνοτητος καὶ τῆς ἀληθείας· ἀλλα τὸ ὀργανον τουτο δὲν δυναται ν' ἀκμαση εἰμὴ ὁπου προοδεύουσι τὰ φῶτα καὶ ὁ πολιτισμος· Οὕτω και το θεατρον, ἐν των πρωτιστων οργανων της προοδου και του πολιτισμου θεωρουμενον δὲν δυναται εἰμὴ εἰς τὴν ἑστίαν αὐτῶν ν' ἀκμάσῃ καὶ να προοδεύσῃ το θεατρον καθως και ὁ τυπος δεν εἶναι τοῦ πολιτισμου προϊὸντα περιττα, προάγουν τον πολιτισμὸν καὶ προαγονται παρ' αυτου, συναυξανουσι και συναυξανονται μὲ τὸν πολιτισμον καὶ μὲ τα φῶτα, καὶ ἡ ὑπαρξις των στηρίζεται, και ενισχυεται ἡ προοδος των δια τῆς ἀμοιβαίας αὐτων βοηθείας· διὸ καὶ δὲν δυνανται να στηρίζωσι την ὑπαρξιν των και να προαχθῶσιν εἰς ἀναπτυξιν εἰμὴ ὅπου εἶναι ὅλη ἐργάσιμος πρὸς τὰ φῶτα και τον πολιτισμον και ὁπου ἡ ὕλη αὐτη ἀνακινεῖται επὶ τούτῳ ἀπὸ τὴν διευθύνουσαν τας ἡνιας ἑνος ἔθνους χειρα.

Ὡς ἀποδείξιν τρανωτατην τῆς ἀληθειας τῶν παρατηρησεων μας αὐτων δυνάμεθα νὰ φέρωμεν τὴν νεαν Ἑλλάδα· ἐνόσῳ εὑρισκετο εις τὴν δουλειαν μονις εἰς το ζοφωδες σκοτος της παρεισεδυον ἐνίοτε αμυδραι τινες ακτῖνες τοῦ φωτος τοῦ τυπου, τὸ δὲ θεατρον ἦτον παντῇ ἄγνωστον εἰς αὐτὴν· οποταν ἤρχισε ν' ἀνακυπτῃ ἐκ τῆς δουλείας καὶ να σύσῃ τὰς βαρυτάτας και αἱματοσταγεῖς ἁλύσεις, ὁ τυπος ἔτεινεν αμεσως προς αὐτὴν χεῖρα βοηθειας, καὶ τὴν συνωδευσε κατα τὸν μακροχρονιον και ἐνδοξον ὑπὲρ τῆς ανεξαρτησιας της ἀγωνα.

Ὁ ἀγὼν οὗτος ἔπαυσεν ἤδη καὶ ἡ Ἑλλας εισελθοῦσα εἰς τὴν ευρύχωρον των πολιτισμένων ἐθνων οἰκογένειαν προσπαθεῖ νὰ προοδεύσῃ πρὸς τὰ φῶτα καὶ τὸν πολιτισμὸν βοηθουμένη σταθερῶς παρὰ τοῦ τύπου τὸν ὁ

Σελ. 248. « Λέγομεν Ἀρχὴ ἐν Ἀρχῇ, διότι ἐνῷ ὁ » Ὄθων κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου τῶν Ἑλλήνων, ἡ ἀνωτάτη » ἀνεύθυνος τοῦ Κράτους διοίκησις εἶναι κυρίως εἰς χεῖρας » τινῶν ἀνθρωπίσκων τῆς Βαυαρίας, σταλέντων παρὰ τῆς » Βαυαρικῆς αὐλῆς ἐπὶ σκοπῷ νὰ κατασκοπεύωσι τὸν Ὄθω- » να, καὶ ὁσάκις θελήσῃ νὰ πράξῃ τι ἐναντίον τῶν ὁδηγι- » ῶν, τὰς ὁποίας αὐτοὶ παρὰ τῆς αὐλῆς των ἔλαβον, νὰ τὸν » καταμηνύωσιν εἰς αὐτήν. »

Σελ. 248. « Ἡ Ἑλλὰς λοιπὸν διοικεῖται ἀπο τὸν Βα- » σιλέα τῆς Βαυαρίας » καὶ σελ. 248.

« Ἂν δὲν ἐδιοικούμεθα ἀπὸ τὴν Βαυαρίαν ὁ Βα- » σιλεύς μας ἤθελε ποτὲ δεχθῆ ἐνώπιόν του τὸν ἀντιπρό- » σωπον τοῦ Ἡγεμόνος ἐκείνου, ὅςις ἀποτολμᾷ νὰ διατάτ » τῃ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, νὰ ἔχῃ κατασκόπους ἐντὸς τῆς » Ἑλλάδος, νὰ γεννᾷ σκάνδαλον ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Κοι- » νωνίας, καὶ τὰ προσπαθῇ ν' ἀποδείξῃ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν » λαὸν, ὅτι ὁ Βασιλεύς του εἶναι ἀνίκανος, ἔχων ἀνά- » γκην τῶν ἐσχάτων Γραφέων τῆς Βαυαρίας διὰ νὰ διοικῆ- » σῃ τὸ κρατος του; »

Ὁ εἰσαγγελεὺς παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2495 τῆς 4 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐγκλητηρίου θεσπίσματος ἐκαλεσεν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ δικαστηρίου τούτου τὸν Κ. Σακελλαρόπουλον, ὑπεύθυνον Συντάκτην τῆς Ἐφημεριδος ἡ Ἐλπὶς διὰ νὰ καταδικασθῇ κατὰ τὰ ἄρθρα 138 καὶ 158 τοῦ ποιν. νόμου, συνδιασμένα μὲ τὰ ἄρθρα 344 τοῦ αὐτοῦ νόμου· τὸ κλητήριον θεσπισμα ἐπεδόθη προσηκόντως, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἀπὸ 5 τοῦ μηνὸς ἀποδεικτικοῦ τῆς ἐπιδόσεως.

Ὁ κατηγορούμενος ἐξετασθεὶς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὡμολόγησε μὲν, ὅτι τὸ εἰς τὰ 56-57 καὶ ἀπὸ 2 (15) Ἰουν. Ε. Ε. φύλλα τῆς ἐφημερίδος ἡ Ἐλπὶς ἄρθρον εἶναι ἰδικόν του, ἀλλὰ διϊσχυρίσθη, ὅτι αἱ εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐνδιαλαμβανόμεναι ἐκφράσεις δὲν ἀποτείνονται οὔτε κατὰ τοῦ προσώπου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, οὔτε κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ἀκοῦσαν τὸν Εἰσαγγελέα αἰτήσαντα νὰ κηρυχθῇ ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης τῆς εφημερίδος ἡ Ἐλπὶς ἔνοχος, ὡς ὑπαίτιος ἐξυβρίσεως καὶ λοιδωρίας κατὰ τοῦ προσώπου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ λοιδωρίας κατὰ τῆς Ἑλλικῆς Κυβερνήσεως.

Ἀκοῦσαν τὸν δικηγόρον τοῦ κατηγορουμένου αἰτήσαντα νὰ κηρυχθῇ οὗτος ἀθῶος τῆς κατ' αὐτοῦ προσαπτομένης κατηγοριας διὰ τοὺς λόγους, ὅτι αἱ εἰς τὸ ῥηθὲν φύλλον τῆς ἐφημερίδος ἡ Ἐλπὶς ἐκφράσεις δὲν ἀποτείνονται οὔτε κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, οὔτε κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ κατὰ τῆς Βαυαρικῆς Κυβερνήσεως.

Διασκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον. Ἐπειδὴ αἱ εἰς τὰς προεκτεθείσας περιόδους τοῦ 56-57 φύλλου τῆς ἐφημερίδος ἡ Ἐλπὶς διαλαμβανόμεναι προσβολαὶ, ἕνεκα τῶν ὁποίων καταδιώκεται ὁ ὑπευθυνος συντάκτης τῆς ἐφημερίδος ἡ Ἐλπὶς μηδόλως ἀναφέρονται εἰς τὸ ἱερὸν πρόσωπον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ἀπεναντίας μάλιστα ἀπὸ τὸ ὅλον τοῦ περιέχοντος τὰς ἀνωτέρω περιόδους ἄρθρου προκύπτει προφανως, ὅτι ὁ συντάκτης οὗτος προσβάλλων ἄλλον παρὰ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος ὑπερασπίζεται μὲ πολὺν ζῆλον τὴν αξιοπρέπειαν, τὸ ἀπαραβιαστον καὶ τὸ ἀνεξάρτητον αὐτοῦ,

Επειδὴ διὰ μόνης τῆς τελευταίας ἐκ τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων περιόδων λοιδωρεῖται ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, διότι ἡ ἔκφρασις:

Ἂν δὲν ἐδιοικούμεθα ἀπὸ τὴν Βαυαρίαν ὁ Βασιλεύς μας ἠθέλε ποτὲ δεχθῆ ἐνώπιόν του τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Ἡγεμόνος ἐκείνου, ὅστις ἀποτολμᾷ νὰ διατάττῃ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, νὰ ἔχῃ κατασκόπους ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, νὰ γεννᾷ σκάνδαλον ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας, καὶ νὰ προσπαθῇ ν' ἀποδείξῃ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν, ὅτι ὁ Βασιλεύς του εἶναι ἀνίκανος, ἔχων ἀνάγκην τῶν ἐσχάτων Γραφέων τῆς Βαυαρίας διὰ νὰ διοικήσῃ τὸ Κρατος του; ἀποδιδομένη εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τὴν προσβάλλει ὡς ἐξαρτωμενην,

Διὰ ταῦτα.

Κηρύττει τὸν Κ. Σακελλαρόπουλον ὑπεύθυνον συντάκτην τῆς Εφημερίδος ἡ Ελπὶς ἀσῶον της επι εξυβρισει καὶ λοιδωρία κατα τοῦ προσώπου τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλαδος κατηγοριας, καὶ ἔνοχον, οτι διὰ τοῦ 56—57 φυλλου τῆς αὐτης Εφημεριδος ἐλοιδώρησε τὴν Ελληνικην Κυβερνησιν.

Μετα την απαγγελίαν τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως, ἀκροασάμενον τὸν Εισαγγελεα αἰτήσαντα να καταδικασθῇ ὁ κηρυχθεὶς ἔνοχος, συναμει τῶν αρθρων 158 και 344 τοῦ ποιν καθεσσον αὐτη προσδευει δυνθη επισης προς την προυσδον του. Εἰς την παρουσαν λοιπον στασιν της η Ελλας συνηθανθη του θεατρου την στερησιν· μολις το ατελεστατον καὶ ολεθριωτατον θεατρον του Σκοντζοκυσου εφανη περυσιν εἰς την Δρωτευουσαν καὶ πληθυς ανθρωπων επεσωρευοντο εις τας παραστασεις αυτου, παραστασεις εκτελουμενας απο νεανιας μονον απειρους και μη διδαχθεντας, παρ' ουδενος την θεατρικην τεχνην. Δια της πρυθυμιας των αυτης εδειξαν οι Ελληνες ὅτι ο τυπος μονος ὁεν, τοις αρκει εις την προς τον πολιτισμον πρόοδον των, ἐχουσαν αναγκην και της θεατρικης σκηνης επι της οποιας να εκτιθενται γεγυμνωμενα τα παθη τα στιλτευται η κακια, να εμπνεεται ο προς την πατριδα καὶ τας αρχας ζῆλος. κτλ.

Ἡσυστασις ἑνος τοιουτοιου θεατρου εις την Ελλαδα κατεστη την σημερον αναγκαια, καὶ οἱ Ἕλληνες δεικνυουσιν επι τούτῳ την ζωηροτεραν επιθυμιαν· Διοχυρίζονται τινες ὅτι πριν ἢ ἐγερθωσι ἄλλα τεχνουργικα καταστηματα τῶν ὁποιων εχει η Ἑλλας αναγκην, τιποτε ὁὲν πρεπει ἡ Κυβερνησις να ἀσχολησῃ προς ανεγερσιν θεατρου του ὁποιου την υπαρξιν θεωρουσιν ἄλλως περιττην, εις τουτους απαντωμεν εν συντομῳ οτι ουδεις αρνειται ὅτι ἡ Ἑλλας ἐχει αναγκην τεχνουργικων καταστηματων, αλλα το ... τα προτιμηθῇ εἰ τουτου καταστημα απο την σωσιν ἑνος θεατρου εις την παρουσαν της Ἑλλαδος κατασταση, εναι το ιδιον ως να προτιμηθῇ καὶ απο ὁι σχολειον, ειναι τὸ ἴδιον ὡς νὰ προτιμηθῇ ἡ ὅλων ἀνατροφη απο την πνευματικην, ειναι τὸ ἴδιον ὡς να προτιμα τις του σωματος την περιποιησιν απο την περιποιησιν του πνευματος, το θεατρον ειναι σχολειον επισης ἴσως αναγκαιον ως καὶ τα λοιπα σχολεια, εἶναι σχολεῖον εις τὸ ὁποῖον προς τοις ἄλλοις διδασκονται ἡ γλωσσα, ἡ ἱστορια, τα ἤθη ἡ ποιησις καὶ ἡ μουσικη.

Εις τας παρατηρησεις ταυτας ἐφωρμησθημεν ἤδη ἐκ τῆς τελευταίας εἰς τὸ Ἰταλικὸν θεατρον τοῦ Α. Μέλη γενομενης παραστασεως του Κουρεως της Σευιλιας, εις την παρασταση αὐτην ἴδομεν τῳ ὄντι ὁποιαν εὐτυχῆ εντυπωσιν ἐλαβον οἱ ακροαται, με ποσον ζῆλον εχειροκροτουν εις τας διαφορους σκηνας καὶ μ' ὁποιαν ἐνδομυχον ευχαριστησιν ζωγραφιζομενην εἰς τὰ προσωπα των ἤκουον τὴν ἡδυπαθειαν τοῦ περιδοξου Ῥοσινη μουσικην. Εἶναι δε αληθες, καὶ τὸ λεγομεν προς τιμην τῶν μουσικῶν Ἰταλῶν καὶ τοῦ διευθυντοῦ Κ. Μελη ὅτι ἡ παραστασις αὐτη μας εφανη πολλα ὑπερανω των ἐπιδωνμας.

Εἰς ἓν τῶν τελευταιων φυλλων τοῦ Ταχυδρομου ἐζωγραφισαμεν πόσον δύσκολον εἶναι τὸ πρόσωπον τῆς Ῥοσινας, καὶ ὁποιαν εὐθυνην ἔπρεπε νὰ λαβῃ ἡ τραγωδιστρια εκεινη ἥτις ἤθελε τὸ παραστησῃ ἐμπρεσθεν ἀνθρωπων τοσουτων καὶ ἀκουσαντων ποτε τὴν ἐξαισιαν Μαλιβραν, καὶ ἄλλας ανμαντικας τῆς Ἰταλίας τραγωδιστριας καὶ ταυτοχρονως ευρισκεται ἱκανοι ἤδη εις τὴν πρατευουσαν μας· μ' ὅλα ταυτα νεαλβεῦσα τις Ἰταλὶς Ῥοζα Βαλδονη Ἰαζίνη καλουμενη, κατωρθωσεν εἰς τὴν περι ἧς ὁ λογος τελευταιαν παρασταση να συρῃ ὑπῳ

et qui a comparu assisté de son avocat Mr. P. Argyropoulos.

Mr. Sakellaropoulos gérant responsable du journal l'Espérance ayant dans les nº. 56-57 en date de 2 (14) juin 1837 inséré les phrases suivantes (page 245).

" Dans ce contrat qui devait avoir force pendant quatre ans, la cour de Bavière lui promettait, (nous ignorons en vertu de quel pouvoir mais sûrement à l'insçu d'Othon) qu'il aurait entre ses mains la direction du Ministère grec et du cabinet du Roi, composé d'hommis que le Roi de Bavière a imposés à son fils, comme des gens soit disant capables de l'instruire et de le diriger dans l'administration de ses Etats. Ces personnes n'avaient cependant d'autres instructions se crètes, que celles de servir d'espions à la cour de Bavière pour lui rapporter la manière d'agir et la tendance politique d'Othon et de son premier Ministre, qui n'a cessé d'être l'objet de ses soupçons, à cause des principes libéraux qu'il avait professés autrefois·

„ Page 248. Nous disons " *Etat dans l'Etat* „ car tandis qu'Othon est assis sur le trône grec, la direction suprême et irresponsable de l'Etat se trouve par le fait placée entre let mains de certaines petites gens de Bavière, envoyés par leur cour pour espionner le Roi Othon et le retenir dans la voie que leur dictent leurs instructions, toutes les fois qu'il voudrait s'en écarter.

„ Page 248. La grèce par conséquent est gouvernee par le Roi de Bavière.

„ Page 248. Si nous n'étions pas gouvernés par la Bavière, notre Roi aurait-il jamais admis en sa présence l'envoyé d'un prince, qui ose donner des ordres dans l'intérieur de la Grèce, y entretenir des espions, faire naître la discorde dans la société hellénique, et qui tache de prouver à la nation, que son roi est incapable, par cela même qu'il a besoin des derniers écrivassiers de Bavière pour gouverneur ses Etats.

Le procureur du Roi auprès de ce tribunal a par son acte d'accussation en date du 4 du courant nº. 2494 invité le sieur constantin Sakellaropoulos, gérant responsable du journal *l'Espérance* à comparaître devant-ce tribunal pour se voir condamner d'après les art. 138-158 et 344 du code pénal.

Cet acte d'accusation a été transmis en forme légale, ainsi qu'il résulte de l'acte de rémission en date du 5 du courant.

Le prevenu interrogé par devant le tribunal, avoue que l'article des nº 56-57 en date de 2 (14) jun est de lui. Mais il prétend que les expressions de cet article n'attaquent ni la personne de Sa Majesté ni le gouvernement grec.

Ayant entendu le procureur du roi, qui demande que le gerant responsable de *l'Espérance* soit declaré coupable, comme ayant insulté et calomnié la personne de S. M. le Roi de Grèce, et comme ayant calomnie le gonvernement grec.

Ayant entendu l'avocat du prevenu qui demande que son client soit absous des accusations portees contre lui, vu que les expressions contenues dans ce numero de *l'Espérance* n'ont aucun trait à la personne de S. M. hellenique ni au gouvernement grec, mais bien au gouvernement Bavarois.

Ayant deliberé conformement à la loi:

Considerant que les expressions contenues dans les périodes precitees du nº 56-57 du journal *l'Esperance* a cause des quelles le gérant responsable de *l'Espérance* est poursuivi en justice ne sont nullement offensantes pour la personne sacrée de S. M. et que loin de la par le sens de la période entiere, il résulte *évidemment* que le rédacteur en attaquant toute autre personne de celle de S. M. le roi de Grece, n'avait l'intention que *de défendre avec beaucoup de zele sa dignité son independance.*

Considerant que le gouvernement grec n'est attaque que par la derniere des quatre periodes précitees, par les phrases suivantes: *Si nous n'étions pas gouvernés par la Baviere, notre Roi aurait-il jamais admis en sa présence l'Envoyé d'un prince*

AUSLAND.

Privat-Correspondenzen.

— *Neapel*, 12. Juli. Die Anzahl der tæglich von der Cholera Befallenen stieg in den ersten Tagen des Juli bis auf 800, ja 1000 Personen; seitdem aber ist eine Verminderung von etwa 100 des Tages eingetreten. In diesem Zeitraume sind viele Personen aus den ersten Stænden der fürchterlichen Krankheit unterlegen; darunter der Herzog von Corigliano, seine ganze Familie und Dienerschaft, der Prinz Foudi, der Herzog von Auguena, die Herzogin Theodore, ihre Tochter und Schwiegertochter.

— Vom 13. Juli. Gestern früh verliess die neapolitanische Fregatte Parthenope den Hafen von Neapel, um sich nach Palermo zu begeben; sie wurde von verschiedenen kleinern Schiffen begleitet. Die Regierung hat in Folge der Nachrichten, die sie durch ein Dampfschiff aus Sizilien erhielt, beschlossen, dass diese Kriegsschiffe dort eine Flotille bilden sollen, die Soldaten, Aerzte, Arzneien, Apotheker und überdiess noch einige zur Eisenstrafe Verurtheilte mit sich führt, damit die lestern zur Begrabung der Todten dienen, die in Palermo unbeerdigt auf den Strassen liegen. Man hat den die Beendigung dieses Geschæftes überlebenden Verbrechern Nachlass ihrer Strafe zugesichert.

Die aus Palermo eingelaufenen und in hiesiger Hauptstadt allgemein verbreiteten Nachrichten sind in der That Schauder erregend; wir würden sie für Uebertreibung halten, wenn sie nicht durch offizielle und Privatnachrichten übereinstimmend bestætigt würden.

Der Pœbel von Palermo, wüthend wegen der Heftigkeit der Krankheit und der Nuzlosigkeit der Bemühungen der Aerzte, erhob sich in Masse, zerschlug die Thüren der Apotheken, fiel über alle jene her, denen es nicht gelang, dem ersten Anfalle seiner Wuth zu entrinnen, und beging tausend andere Unordnungen Die Todten liegen auf den Strassen von Palermo, Niemand sorgt für ihre Beerdigung, und die durch die Verwesung der Leichen verpestete Luft droht mit neuen und grœssern Unglüksfællen.

Das nach Palermo geschikte Militær steht unter dem Commando des Brigade-Generals Desauget; man hat ihm auf Dampfschiffen noch ein Bataillon Tirailleurs nachgeschikt. Der Zusammenfluss verschiedener Militær-Corps in Neapel læsst vermuthen, dass die Regierung die Absicht hat, wenigstens 4000 Mann nach Sizilien zu schiken. Die Garnison von Palermo bivouakirt in Zelten ausserhalb der Stadt.

Die Anzahl der in Palermo der Cholera Unterlegenen ist sehr bedeutend. Vom 7. Juni, dem Tage des ersten Erscheinens der Cholera bis zum 1. Juli, sind über 4500 Menschen gestorben. Am 5. Juli starben 905 und am 7. Juli sogar 1125, die nicht gerechnet, von denen das Gouvernement keine Kenntniss erhielt.

Wenn die Krankheit unglüklicher Weise noch mit der nämlichen Heftigkeit andauern sollte, so ist kein Zweifel, dass diese schœne Stadt, welche bei der Zæhlung des Jahres 1835, 173,000 Einwohner hatte, in kurzer Zeit theils durch die Verheerungen der Cholera, theils durch die Auswanderung der Einwohner ganz verœdet sein wird.

In Neapel hat die Krankheit nachzulassen begonnen; doch sterben tæglich etwa noch 300. Das von der Regierung kürzlich publizirte Bülletin gibt folgende Resultate: Vom 13. April, dem Tage des zweiten Erscheinens der Krankheit, bis zum 10. Juli wurden in Neapel, Portici und Capodimonte 16048 Individuen von der Cholera befallen; davon starben 9962 und 6886 wurden theils geheilt, theils befinden sie sich in ærztlicher Behandlung.

Ein unglükliches Ereigniss bedroht die neapolitanische Flagge abermals mit strengen Sanitætsmassregeln im Auslande. Auf einem neapolitanischen Dampfschiffe, das von Neapel nach Livorno, Genua und Marseille ging, zeigten sich Symptome der Cholera und 4 Individuen wurden das Opfer derselben. Als das Dampfschiff vor Anker gegangen war, sezte es dort seine Kranken ans Land. Es befand sich darunter auch die Herzogin Theodore, welche starb, als sie kaum den Fuss an das Land gesezt hatte.

— Unter den zahlreichen Opfern der Cholera in Neapel erwähnen die Briefe aus Italien auch des Grafen Leopardi, der am 28. Juni in einem Alter von 38 Jahren starb, und bedauern sehr den Verlust dieses Mannes. Herr Leopardi, Abkœmmling einer alten Familie in Ankona, lebte nur seinen Freunden und der Literatur; er zeichnete sich aus durch seine Bildung und sein poetisches Talent, wovon seine Werke, die nacheinander 3 Auflagen erlebten, den schœnsten Beweis geben. Er war von schwæchlicher Gesundheit, und fiel darum der Cholera als ein schon bereites Opfer; aber zwei Tage vor seinem Tode, dessen Annæherung er fühlte, gab er ein auffallendes Beispiel seiner ununterbrochenen Beschæftigung mit der Literatur. An diesem Tage diktirte er einem seiner Freunde, dem Herrn Ramieri, die lezten Strophen eines satyrischen Gedichtes: *Il paralipomeni della Batrachomiomachia di Omero*, worin er die Ursachen angab, welche heute zu einem Kriege zwischen den Frœschen und Mæusen Veranlassung geben kœnnten, und gibt so dieser Satyre unserer Zeit die Gestalt antiken Scherzes. Im Gegensaze hiemit tragen alle übrigen Gedichte des Grafen Leopardi das Gepræge tiefer Melancholie, das die lebhafteste Sympathie erregt. Seine gründliche wissenschaftliche

Ποι. Νόμου συνδυασμένων μετὰ τὸ 346 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ νόμου εἰς ἑνὸς ἔτους φυλάκισιν καὶ εἰς 1500 δραχμῶν χρηματικὴν ποινήν.

Ἀκοῦσαν τὸν συνήγορον τοῦ κηρυχθέντος ἐνόχου αἰτήσαντα νὰ καταδικασθῇ οὗτος εἰς τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῶν ἀναφερθέντων ἄρθρ. ἤτοι εἰς ὀκτὼ ἡμερῶν φυλάκισιν καὶ εἰς πεντήκοντα δραχμῶν χρηματικὴν ποινήν.

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

Ἐπειδὴ ἡ πρᾶξις δὶ ἣν ἐκηρύχθη ἔνοχος ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης τῆς ἐφημερίδος ἡ Ἐλπὶς, προβλέπεται ἀπὸ τὸ πρῶτον μέρος τοῦ 158 ἄρθρου τοῦ ποινικοῦ νόμου ἔχοντος οὕτως.

« Ὅστις εἰς δημοσίους τόπους, παρόντων πολλῶν, ἢ διὰ » δημοσίων ἐγγράφων ἢ συμβολικῶν παραστάσεων, ἢ ἄλ- » λων ἀνακοινώσεων πρὸς τὸ δημόσιον συκοφαντεῖ, λοιδο- » ρεῖ, ἢ μὲ περιφρονητικὸν χλευασμὸν προσβάλλει τὴν » Κυβέρνησιν ἢ τὰς πράξεις αὐτῆς, καταδικάζεται εἰς » φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν· ὅστις ὅμως, » ἐκτὸς τούτων τῶν περιπτώσεων, δεικνύει περιφρόνησιν εἰς » τὴν Κυβέρνησιν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν » μηνῶν. »

« Ἐπειδὴ κατὰ τὸ 344 ἄρθρον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου. »

« Ὅταν ἐκ τῆς κατοχῆσεως τῆς ἐλευθεροτυπίας προ- » κύψῃ κακούργημα ἢ πλημμέλημα, ἢ περίστασις αὕτη » ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν τινὰ ἐπιβαρύνουσαν αἰτίαν. »

« Εἰς τοιαύτας περιστάσεις περιβάλλεται πάντοτε ἐκτὸς « τῆς φυλακίσεως καὶ χρηματικὴ ποινὴ πεντήκοντα μέχρι » δύο χιλιάδων Δραχμῶν. »

« Ἐπειδὴ κατὰ τὸ 346 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ νόμου. »

« Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἀφορῶσα τὰ εἰς τὸν » τύπον ἀναγόμενα κακουργήματα ἢ πλημμελήματα, » πρέπει ἅμα λάβῃ ὁριστικὴν δύναμιν, νὰ δημοσιεύηται » διὰ τριῶν παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου προσδιο- » ριζομένων ἐγχωρίων ἐφημερίδων ἢ ἄλλων περιοδικῶν » συγγραμμάτων μὲ δαπάνην τοῦ καταδικασθέντος. »

« Ἐὰν δὲ ἡ κατηγορία ἔχῃ ἀντικείμενον ἐγχώριόν τινα » ἐφημερίδα ἢ περιοδικὸν σύγγραμμα ὁ ἐκδότης χρεωστεῖ » νὰ καταχωρίσῃ εἰς τὴν ἰδίαν του ἐφημερίδα τὴν ἀπό- » φασιν ἐντὸς τῶν ὀκτὼ προσεχῶν ἡμερῶν· ἄλλως ὑποβάλ- » λεται εἰς ποινὴν χρηματικὴν εἴκοσιν ἕως διακοσιων » δραχμῶν, καὶ ἀναγκάζεται νὰ τὴν καταχωρίσῃ. »

« Ἐπειδὴ κατὰ τὸ 347 ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ νόμου. »

« Πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου ἔχει » ἐπακόλουθον καὶ τὴν δήμευσιν τοῦ κατακριθέντος συγ- » γράμματος. »

Διὰ ταῦτα.

Καταδικάζει τὸν κηρυχθέντα ἔνοχον Κ. Σακελλαρόπουλον ὑπεύθυνον συντάκτην τῆς Ἐφημερίδος ἡ Ἐλπὶς εἰς τριῶν μηνῶν φυλάκισιν, εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἑκατὸν δραχμῶν καὶ εἰς τὰ δικαστικὰ ἔξοδα.

Ἡ παροῦσα ἀπόφασις κατασταθεῖσα τελεσίδικος θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῶν ἑξῆς τριῶν ἐγχωρίων ἐφημερίδων τοῦ Ταχυδρόμου, τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Σωτῆρος δαπάνῃ τοῦ καταδικασθέντος, ἐντὸς δὲ ὀκτὼ ἡμερῶν καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος ἡ ἐλπίς.

Διατάττει τὴν δήμεσιν τοῦ κατακριθέντος ὑπ' ἀριθ. 56—57 φύλλου.

Ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλθη εἰς Ἀθήνας εἰς πλήρη ἐπὶ τῷ ἀκροατηρίῳ συνεδρίασιν τοῦ δικαστηρίου τὴν ἐννάτην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἑβδόμου ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος *Ν. Φλογαΐτης, Δ. Νούλλας. Χ. Ζῶτος. Χ. Αὐγερινός. Α. Βελισσσάριος.*

Ὁ Γραμματεὺς

Δ. Γ. Ἀντωνόπουλος.

(Παράρτημα.)

qui ose donner des ordres dans l'intérieur de la Grèce, y entretenir des espions, faire naître la discorde dans la société hellénique, et qui tâche de prouver à la nation, que son roi est incapable, par cela même qu'il a besoin des derniers cérivassiers de Bavière pour gouverner ses Etats ,, dirigees contre le gouvernement, portent atteinte à son indépendance;

Par ces motifs, le tribunal absout Mr. Sakéllaropoulos gérant responsable du journal *l'Espérance* de l'accusation d'insultie et de calomnie contre la personne de S. M., et le déclare coupable d'avoir calomnié le gouvernement grec dans la nº. 56-57 de son journal.

Lecture faite de l'arrêt ci-dessus, après avoir entendu le Procureur du roi, qui demande que d'après les art. 158,344 et 346 du code pénal le coupable soit condamné à un an de prison et à 1500 dr. d'amende.

Ayant entendu l'avocat du coupable qui demande que le minimum de la peine imposée par les articles susmentionnés soit infligé, c'est à dire huit jours d'empris onnement et 50 dr. d'amende.

Ayant délibéré d'après la loi, considérant que l'acte pour lequel le gérant responsabla de l'Espérance a été déclaré coupable est prévu par la première partie de l'art 158 du code pénal conçu en ces termes: ,, celui qui dans une réunion publique, ou dans des lieux publics en présence de plusieurs personnes, ou par des écrits des allusions, ou par d'autres publications, calomnie, injurie ou attaque le gouvernement ou ses actes en termes méprisants, est condamnée à un emprisonnement de trois mois jusqu'à deux années. Mais celui qui en outre de ces circonstances montre du mépris pour le gouvernement, est puni de trois mois d'emprisonnement.

Considérant que l'art 344 du code pénal qui porte que lorsque par l'abus de la liberté de la presse il résulte un crime ou délit, ce cas est considéré comme une circonstance aggravante, et que,

Dans pareil cas, outre l'emprisonnement une, amende de 50 à 2000 dr. est imposée.

Considérant que d'après l'article 346 de la même loi, ,, Toute décision qui condamne pour cause de crime ou de délit de la presse, doit être publiée, dès qu'elle sera définitive, par trois journaux ou autres ouvrages périodiques désignés par le Président du tribunal et aux dépens du condamné, et que:

Si l'accusation concerne un journal ou un ouvrage périodique du pays, son rédacteur est tenu d'insérer cette décision dans l'espace de huit jours dans son propre journal, sans quoi il est condamné à une amende de 20 à 200 dr. tout en étant forcé de l'insérer.

Considérant que d'après l'art. 347 de la même loi, qui porte que:

,, Toute condemnation du tribunal est suivie de la confiscation de l'ouvrage condamné,

Par tous ces motifs.

Condamne le Sr. Sakellaropoulos gérant responsable du jonrnal *l'Espérance*, (déclaré coupable), à trois mois d'emprisonnement, à cent dr. d'amende et aux frais judiciaires.

La présente décision rendue en dernier ressort sera publiée par les trois journaux le *Courrier*, le *Minerve* et le *Sauveur*, aux frais du condamné. L'Espérance sera tenue de la publier dans l'espace de huit jours.

Ordonne la confiscation du nº. 56-57 de l'Espérance.

Le présent jugement a été rendu séance ténante le neuf juillet de l'an mille-huit-cent-trente sept-

Le président N. Phlogaïtis, D, Noullas· Ch. Zotos, Ch. Avgerinos, A. Velissarios.

Le Greffier,

D. G. Antonopoulos.

(Supplément.)

Bildung, die sich durch mehrere Abhandlungen und Commentars verschiedener Uebersezungen aus dem Griechischen beurkundet, wird von allen Gelehrten anerkannt. Seine »moralischen Schriften« sind nach der Meinung Manzoni's das Gründlichste, was in diesem Fache seit dem Anfange dieses Jahrhunderts geschrieben wurde. Einige Freunde des verstorbenen Dichters haben sich entschlossen, eine vierte Ausgabe seiner Werke in Paris zu veranstalten. An dem Tage, wo dieser Schriftsteller starb, scheint die Krankheit den hœchsten Grad erreicht zu haben, indem die Anzahl ihrer Opfer auf 500 und die der Kranken auf 2000 stieg. Herr Ramieri schreibt an diesem Tage: » Diese verfluchte Geisel scheint uns ganz vertilgen zu wollen, damit Nesseln in den Strassen von Toledo wachsen.« Einer polizeilichen Anordnung gemæss werden alle Leichname auf den gemeinsamen Begræbnissplaz gebracht. Es gelang jedoch den Bemühungen der Freunde Leopardi's, dass seine Reste in der Kirche des heiligen Vital beigesezt wurden, in der Nähe der Pouzzoles - Grotte, wo Sannazar an der Seite des Virgil ruht. (Journal des Debats.)

— Ein junger Reisender, Herr Durocher, der sich nach Cabrea begeben hatte, um auf seine Kosten Nachgrabungen zu veranstalten, fand eine Büste Virgils, aus Marmor, vollkommen erhalten, die den Typus der vollendetsten rœmischen Kunst trægt. Der Name Virgils, der auf dem untern Theile der Büste eingravirt ist, læsst über die Authentizitæt der Person, die sie vorstellt, keinen Zweifel. Hœchst interessant ist es für Künstler und Dichter, dass die Physiognomie Virgils eine auffallende Aehnlichkeit mit der des Schauspielers Talma hat; sie hat die nemlichen Züge, den nemlichen Ausdruk der Melancholie, welche sich in dem Gesichte Talmas ausprægte, wenn er den Hamlet oder Orest darstellte. Herr Durocher dankte dem Kœnig von Neapel in einer Audienz für den erhabenen Schuz, den er ihm angedeihen liess, und bat ihn dringend, seine Aufmerksamkeit auf Cabrea zu wenden, wo nicht weniger wissenschaftliche Schæze verborgen lægen, als in Herculanum und Pompeji. (Journal des Debats.)

— *Ancona*, 20. Juli. *Wir kœnnen Ihnen über den Stand des hiesigen Handels nur unangenehme Nachrichten geben. Die œstreichische Regierung læst alles zu, was aus den von der asiatischen* Cholera befallenen Orten kommt, ohne die geringste Quarantæne anzuordnen.

Diese Massregel hat die pæbstliche Regierung in grosse Unruhe versezt, welche der Ueberzeugung ist, dass diese Krankheit contagiœs ist. Es werden darum alle aus den œstreichischen Seestædten kommenden Waaren einer Quarantæne von 40 Tagen unterworfen. Die Schiffe, welche aus jenen Theilen des Kœnigreichs beider Sizilien kommen, wo die Cholera ausgebrochen ist, werden durchaus nicht zugelassen.

— *Livorno*, 12. Juli. Nach den Nachrichten aus Neapel, die wir mit dem lezten Dampfschiffe erhielten, das am 8. Juli Neapel verliess, haben sich die Cholera-Anfælle um ein Siebentel vermindert; doch stieg ihre Zahl tæglich noch auf etwa 660. Die Zahl der Sterbenden ist sich übrigens noch immer gleich geblieben.

Der Gesundheitszustand der übrigen Theile Italiens ist fortwæhrend befriedigend.

— Vom 2 Juli. Wir sind fortwæhrend in Besorgniss wegen der Cholera, die, wie man sagt, auch in Marseille aufgetreten ist; wir haben jedoch hierüber noch keine Gewissheit. Indessen wurden die aus dieser Stadt kommenden Waaren einer Quarantæne von 10 Tagen unterworfen.

Gegründeten Verdacht haben wir *in Bezug auf den Ausbruch* der Cholera in Genua, *wo nach den jüngsten Privatnachrichten* vom 19. d. 7 Individuen mit Symptomen der Cholera erkrankt sind. Dessenungeachtet ertheilt die Sanitæt dieser Stadt fortwæhrend die gewœhnlichen Gesundheitspatente. Diese werden übrigens von der hiesigen Hafen- und Sanitætsbehœrde nicht berüksichtiget, und die von dort kommenden Waaren der Quarantæne, so wie die Briefe der Ræucherung unterworfen. Auch wurde længs der Gränzen von Toscana und Genua ein Militær-Cordon gezogen. *Möchten die næchsten Nachrichten strengere Vorsichtsmassregeln unnöthig machen!*

— *Triest*, 22. Juli. *Unsere Stadt geniest der bessten Gesundheit.* Es hat sich zwar das Gerücht verbreitet, das sich Symptome der Cholera in Venedig gezeigt haben; da man uns jedoch aus dieser Stadt nichts hierüber schreibt, und die Regierung keine Massregel ergreift, die dieses Gerücht bestætigen könnten, so schenkt man ihm wenig Glauben.

Die aus Griechenland kommenden Waaren werden noch immer einer Quarantæne von 40 Tagen unterworfen.

Frankreich.

Paris, 18. Juli. Der *Moniteur* bringt den Bugeaud'schen Vertrag, mit der Bemerkung, er sei in der Form, wie man ihn zurükgeschikt habe, von dem Emir angenommen worden. Diese Urkunde lautet: »Generallieutenant Bugeaud, Befehlshaber der französischen Truppen in der Provinz Oran und der Emir Abd-El-Kader sind über nachstehenden Vertrag übereingekommen: Art. 1. Der Emir Abd-El-Kader erkennt die Souveræneteæt Frankreichs in Afrika an. Art. 2. Frankreich behælt sich vor, in der Provinz Oran: Mostagenem, Masagran und deren Gebiete; Oran, Arzew; ferner ein Stük Land, dessen Begrænzung diese ist: im Osten der Fluss Macta und der Sumpf, woraus er entspringt; im Süden eine Linie, die von diesem Sumpf ausgeht, sich am südlichen Ufer des Sees Sebgha hinzieht bis zum Ued Malah (Rio-Salado) in der Richtung von Sidi-Said, und von diesem Flusse bis ans Meer dergestalt, dass, was in diesem Umfang begriffen ist, französisches Gebiet sein soll In der Provinz Algier: Algier, Sahel und die Ebene von Metidscha, deren Grænzen also laufen: im Osten bis an den Ued-Chadra und weiter; im Süden bis an den ersten Kamm der ersten Kette des kleinen Atlas und die Schiffa, mit Einschluss von Blida nebst Zugehœr; im Westen længs der Schiffa bis zu der Krümmung von Masafran und von da in gerader Linie bis an's Meer mit Einschluss von Koleah nebst Zugehœr, dergestalt, dass, was in diesem Umfang begriffen ist, französisches Gebiet sein soll. Art. 3. Der Emir verwaltet die Provinzen Oran und Tittery und denjenigen Theil von Algier im Westen, der nicht in die in Art. 2 bezeichneten Grænzen fællt. Er kann in keinen andern Theil der Regentschaft eindringen. Art. 4. Der Emir hat über diejenigen Muselmænner, die sich auf dem für Frankreich vorbehaltenen Gebiet niederlassen wollen, keine Gewalt. Es steht aber auch bei ihnen, wieder auf dem Gebiet zuleben, das der Emir in Verwaltung hat, gleichwie umgekehrt

(Beilage.)

αὐτῆς ὅλων τῶν θεατῶν τὰς λευκὰς ψηφους. Ἡ φωνὴ τῆς Κυρίας Βαλδόνης εἶναι γλυκεία, ἀρκετὰ δυνατὴ καὶ ἀρκετὰ εὔστροφος, ἡ τραγωδίστρια αὕτη δὲν ἔδειξε τῷ ὄντι τὴν συμπεριφορὰν τὴν ὁποίαν ἡ Ῥζίνα πρέπει νὰ ἔχῃ, οὐδ' εἰς τὴν παράστασίν της ἐφαίνετο ἐπιδεξιότης καὶ εὐλυγησία. Ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου ἐτραγῴδησε μὲ χάριν καὶ τέχνην, καὶ ἀνέπτυξε φωνὴν τοσοῦτον γλυκείαν καὶ ἁρμονικὴν ὅσην τῷ ὄντι δὲν ἐπεριμένομεν ποτὲ ν' ἀκούσωμεν. Ὁ παριστάνων τὸ πρόσωπον τοῦ Κόμητος Αλμαβίβα Κ. Σανσόνης ἐπέτυχεν ἄριστα εἰς τὴν παράσταείν του· πρὸ πάντων δὲ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ μεθύοντος Σρατιώτου, ἡ φωνή του εἶναι γλυκεία καὶ γεγυμνασμένη εἰς τὴν μουσικὴν, ἀλλὰ δὲν δύναται κατὰ δυστυχίαν νὰ τὴν ὑψώσῃ ὅσον ἀπαιτοῦσι τὰ ὁποῖα ψάλλει ἄσματα. Ὁ Κ. Τοζίνης σύζυγος τῆς Κυρίας Βαλδόνης Τοζίνης παρίστανε τὸ πρόσωπον τοῦ Βαρθώλου, ἡ φωνή του εἶναι μεγάλη καὶ βροντώδης δεικνύει ἐμπειρίαν εἰς τὴν μουσικὴν, καὶ ἐκπληρεῖ κάλλιστα τὸ πρόσωπόν του Αλλ' ἐκεῖνος ὅστις ὑπερέβη ἑαυτὸν εἶναι ὁ Κ. Ῥαφαὴλ Μέλης ὁ λαμβάνων συνήθως τὸ κομικὸν πρόσωπον τοῦ Παλλιάσου. Εἰς τὴν πρώτην περὶ τοῦ θεάτρου τοῦ Κ. Μέλη ἐπίκρισίν μας ὁμιλοῦντες περὶ τῆς ἐπιδεξιότητος τοῦ ἐντελοῦς τούτου Φιγαρου ἐλέγομεν ὅτι ἡ φωνή του ἦτον βραχνὴ ξηρὰ καὶ ἀδύνατος. Ἀλλ' ὁ Κ. Ῥαφαὴλ Μέλης ἠθέλησε φαίνεται ν' ἀναπτύξῃ τὴν φωνήν του ὅλην εἰς παράστασιν ἐντελῆ καὶ οὐχὶ εἰς κατακερματισμένην ὡς ἦτον ἡ πρώτη, ἠθέλησεν ἴσως νὰ μᾶς προξενήσῃ ἔκστασιν, καθότι εἰς τὴν παράστασιν ταύτην εἶχε χαμηλὴν φωνὴν ὡραίαν· ὥστε πλέον τίποτε δὲν ἔλειπεν εἰς τὸν εὔστοχον καὶ κομικώτατον Κουρία τῆς Σιβιλλίας· Οἱ χοροὶ ἐψάλησαν ἁρμονικώτατα καὶ ἐν γένει τὸ ὡραῖον αὐτὸ μελόδραμα, παρεστάθη μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας, πρᾶγματι ὁποῖον τοσοῦτον μᾶλλον εἶναι ἀξιοσημείωτον καθ' ὅσον εἰς θέατρον ξύλινον καὶ προσωρινὸν καὶ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέσα δὲν εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν καὶ ἡ φωνὴ τῶν τραγωδιστῶν ἐξατμίζεται ἀπὸ τὰς χασμάς.

Τὸ θέατρον ἦτον πλῆρες τὸ πλῆθος ἐχειροκρότη δικαίως καὶ ἐπανειλημμένως τοὺς τραγωδιστὰς, καὶ ἡ παράστασις ἐτελείωσε περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἀφήσασα τὴν μεγαλητέραν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς πολυαρίθμους θεατὰς, οἵτινες ἐξερχόμενοι ἔλεγον, εἶναι ἀναγκαῖον τὸ θέατρον εἰς τὴν κοινωνίαν μας!

Ἡ συνοδία τοῦ Κ. Μέλη θέλει ἐξακολουθήσει λέγουν τὰς μελοδραματικὰς παραστάσεις της εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν· μετ' ὀλίγον θέλουν παραστήσει ὁλόκληρον τὸ μελόδραμα ἡ Νόρμα τοῦ περιδόξου Βελλινι· καθὼς καὶ ἕτερον μελόδραμμα τοῦ Ῥωσσίνα « ἡ Ἰατλὶς εἰς τὸ Ἀλέγρον. » ἀνδείξῃ καὶ τοῦ λοιποῦ τὴν αὐτὴν προθυμίαν καὶ ἐπιτυχίαν ἃς ἦναι βεβαία ὅτι τὸ θέατρόν της θέλει εἶσθαι πάντοτε πλῆρες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ τοῦ 21—22 ἀριθ. τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου τοῦ 1837 ἔτους.

SUPPLÉMENT au N°. 21.—22 — BEILAGE zu Nr. 21—22

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ.

Τῶν παραδοθησομένων μαθημάτων εἰς τὰς τέσσαρας Σχολὰς τοῦ Πανεπιστημίου Ὄθωνος, κατὰ τὴν χειμερινὴν ἑξαμηνίαν τοῦ 1837--38 ἔτους.

Ὥραι παραδόσεως.	Θεολογικὴ σχολὴ; μαθήματα	Καθηγηταί.	Ἡμέραι παραδόσεως καθ' ἑβδομάδα. Δευτέρα.	Τρίτη.	Τετάρτη.	Πέμπτη.	Παρασκευή.	Σάββατον.
Αἱ ὧραι προσδιορισθήσονται.	1. Δογματικὴ Θεολογία, κατὰ τὴν ἐπιτομὴν τῆς τοῦ Θεοφάνους Προκοπόβικίου θεολογικῆς ἐθίκου.	Α. Μ. Ἀποστολίδης.						
	2. Ἱστορία τῶν Δογμάτων.							
	1. Ἱστορία Ἐκκλησιαστική.	Κ. Κοντογόνης						
	2. Ἑρμηνεία εἰς τοὺς ψαλμοὺς τοῦ Δαβίδ.							
	Β' Νομικὴς σχολῆς μαθήματα.							
5, Μ. Μ.	Πολιτικὸν Κώδηκα τῆς Γαλλίας	Γ. Μαυροκορδάτος.	1	1		1		1
9, Π. Μ.	Πολιτικὴν Δικονομίαν	Δ. Φέδερ.		1	1	1	1	
4, Μ. Μ.	Ἐμπορικὸν Νόμον	Γ. Α. Ῥάλλης.			1			1
5, Μ. Μ.	Ποινικὸν νόμον καὶ Ποιν. Δικονομίαν.	Λ. Μελᾶς.			1			1
6, Μ. Μ.	Διοικητικὸν Δίκαιον.	Ἰ. Ἀργυρόπουλος.		1	1		1	
3, Μ. Μ.	Πολιτικὴν Οἰκονομίαν.	Ἰ. Σούτσος.	1				1	
	Γ. Ἰατρικῆς σχολῆς μαθήματα. (α							
8—9 Π. Μ.	Μερικὴ Παθολογία καὶ θεραπευτική.	Ἰ. Βούρος.	1	1	1	1	1	1
9—10 Π. Μ.	Χειρουργικὴ Κλινική.	Ἐρ. Τρέϊπερ.	1	1	1	1	1	1
10—11 Π. Μ.	Γεν. Νοσολογία καὶ θεραπευτική.	Α. Γ. Λευκία.	1		1		1	
3—4 Μ. Μ.	Ἀσιωλογία.	Ὁ αὐτός.					1	
10—11 Π. Μ	Χειρουργία.	Ἰ. Ὀλύμπιος.		1		1		1
11—12 Π. Μ.	Μαιευτική.	Ν. Κωστης.	1		1		1	1
12—1	Ἀνατομία. (β)	Δ. Α. Μαυροκορδάτος.	1	1	1	1	1	1
4—5 Μ. Μ.	Ἰατροδικαστική.	Α. Πάλλης.		1		1		1
5—6 Μ. Μ.	Ὑγιεινή.	Ν. Λεβαδεύς.	1		1		1	
	Δ'. Φιλοσοφικὴς σχολῆς μαθήματα.							
4—5 Μ. Μ.	Φιλοσοφίαν, ἤ θεωρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, καὶ ἠθικήν.	Ν. Βάμβας.		1		1		1
2—3 Μ. Μ.	Βίον Ἑλλάδος, ἤτοι Ἑλληνικὴν Ἀρχαιολογίαν, κατὰ τὸν Böckh.	Κ. Δ. Σχινᾶς.	1	1		1	1	
	Γενικὰ ἀρχὴ τῆς φυσικῆς ἱστορίας.	Δομνάδος.	1		1		1	1
11—12 Π. Μ.	Ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας.	Γ. Γενναδίος.	1		1		1	1
5—6 Μ. Μ.	Μαθηματικὰ τὰ τελευταῖα βιβλία τῆς Γεωμετρίας τοῦ Λεγάνδρου 2. τριγωνομετρίαν εὐθύγραμμον τ.5 αὐτοῦ 3. τὰς γενικὰς ἰδιότητας τῶν ἀριθμῶν 4. Ἀλγεβραν καὶ 5. διαγραφικὴν Γεωμετρίαν τοῦ Achette.	Κ. Νέγρης.	1		1		1	
3—4 Μ. Μ.	Κικέρωνα, περὶ φύσεως θεῶν καὶ Λατινικὴς φιλολογίας Ἱστορίαν.	Ἐρ. Οὐλερίχς.	1	1	1	1	1	1
2—1 Μ. Μ.	Χωρογραφίαν τῆς Ἀττικῆς, Ὁρατίου Ποιητικὴν, καὶ Ὀβιδίου μεταμορφ.	Λ. Ῥόσς.	1		1		1	
12—1 Μ. Μ.	Τὴν φυσικὴν.	Κ. Βουρις.	1		1		1	
11—12 Π. Μ.	Τὴν λογικὴν.	Κ. Κοντογόνης	1		1			

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεταξὺ τῶν πολυαρίθμων θυμάτων τῆς χολερόσεως εἰς τὴν Νεάπολιν, αἱ ἐξ Ἰταλίας ἐπιστολαὶ συγκαταριθμοῦν καὶ τὸν κόμητα Ἰάκωβον Λεοπάρδον, ἀποθανόντα τὴν 28 Ἰουν. κατὰ τὸ τριακοστὸν ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ θρηνοῦν ἰδιαιτέρως τὴν στέρησιν τοῦ ἀνδρὸς τούτου

(α') Τινὰ τῶν ἀναφερομένων μαθημάτων εἰς τὴν Ἰατρικὴν σχολὴν θέλουν παραδοθῆ τότε μόνον, ὅταν εὑρεθῶσι μαθηταὶ ἐλθόντες ἔξωθεν μὲ τὰς ἀπαιτουμένας προπαρασκευαστικὰς γνώσεις.

(β') Εἰς διορισθησομένας ὥρας, θέλουν γίνεσθαι καὶ ἀνατομικὰ γυμνάσματα, παρὰ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἀνατομίας.

PROGRAMME.

Des cours des 4 facultés de l'Université d'Othon, pour le semestre d'hiver de l'année 1837--1838.

Heures de chaque cours.	*A. Cours de la faculté de Théologie.*	Professeurs.	Jours aux quels les cours auront lieu. Lundi.	Mardi.	Mercredi.	Jeudi.	Vendredi	Samedi.
Les heures seront particulièrement designées.	I. Théologie dogmatique suivant extraits de Théophanés Procopovich.	A. M. Apostolidés.						
	2. Histoire des dogmes.							
	1. Histoire ecclésiastique.	C. Contogonés,						
	2. Interprétation des psaumes de David.							
	B Faculté de droit.							
5 ap. M.	Code civil Français.	G. Mavrocordatos.	1	1		1		1
9 av. M.	Précédure civile.	D. G. Feder		1	1	1	1	
4 ap. M.	Code de commerce.	G. A. Rallis.			1			1
5 ap. M.	Loi pénale et procédure pénale.	L. Mélas.			1			1
6 ap. M.	Droit administratif	P. Argyropoulos.		1	1		1	
3 ap. M.	Economie politique et droit Romain	J. Soutzos.	1				1	
	C. Faculte de médécine.							
8—9 av. M.	Pathologie speciale et Thérapeutique	J. Vouros.	1	1	1	1	1	1
9—10 av, M.	Chirurgie Clinique	H. Treiber.	1	1	1	1	1	1
10—11 av. M.	Nosologie générale et Thérapeutique							
3—4 ap. M.	Læmologie ou Théorie de la peste.	A. G. Levkias	1		1		1	
		le même					1	
10—11 av. M	Chirurgie	J. Olympios		1		1		1
11—12 av. M.	Maientique	N. Costis	1		1		1	1
12—1	Anatomie (1)	D. A. Mavrocordato.						
4—5 ap. M.	Médécine légale.	A. Palli.		1		1		1
5—6 ap. M.	Hygiénne	N. Lévadiefs	1		1		1	
4—5 ap. M.	Philosophie, ou Théorie de l'esprit humain et morale.	N. Vambas.		1		1		1
2—3 ap. M.	Archéologie suivant Bœck.	C. D. Schinas.	1	1		1	1	
	Principes généraux de l'histoire naturelle.	Domnandos.						
12—12 ap. M	Histoire de la littérature grecque.	Gennadios.	1		1		1	
4—5 ap. M.	Mathématiques. 1°. les 5 derniers livres de Légendre. 2°. Trigonometrie rectétique du même 3°. Propriétés générales des nombres. 4. Algebre. 5. Géometrie descriptive par Achette.	C. Negris.	1		1		1	
3—4 ap. M	Cicéron, de la nature des Dieux. Histoire de la littérature Latine.	H. Ulrichs.	1	1	1	1	1	1
12—1 ap. M.	Chorographie d'Athènes.		1		1		1	
1—2 ap. M.	La poétique d'Horace et les métamorphoses d'Ovide.	L. Ross.	1	1		1	1	
12—1 ap. M.	Physique.	C. Bouris.		1		1		1
11—12 av. M.	Logique.	C. Contogonés.		1		1		

(1) A des heures qui seront fixées, auront lieux des exercices anatomiques sous le même professeur.

2) Quelques uns des cours susmentionnés ne seront lus que lorsque des élèves munis de connaissances péliminaires se seront présentés.

die Bewohner des Gebiets des Emirs sich auf dem französischen Gebiet niederlassen kœnnen. Art. 5. Die Araber auf französischem Gebiet haben freie Uebung ihrer Religion. Sie kœnnen Moscheen bauen und in allen Dingen ihrer religiœsen Vorschrift gemæss unter der Autoritæt ihrer geistlichen Oberen leben. Art. 6. Der Emir gibt dem französischen Heer: 30 000 Fanegen (von Oran) Weizen, 30,000 Fanegen Gerste und 5000 Ochsen. Die Lieferung erfolgt in Drittheilen: die erste vom 1. bis 15. Septbr. 1837, die beiden andern von zwei zu zwei Monaten. Art. 7. Der Emir kauft in Frankreich seinen Bedarf an Pulver, Salpeter und Waffen. Art. 8. Die Koluglis, welche in Tlemecen oder sonst wo bleiben wollen, sind im freien Besiz ihres Eigenthums zu belassen und zu behandeln wie die Hadars. Art. 9. Frankreich tritt an den Emir ab: Raschgun, Tlemecen, Meschuar nebst den früher auf dieser Burg gewesenen Kanonen. Der Emir verpflichtet sich, alle Habseligkeiten, Kriegs- und Mundvorræthe der Besazung von Tlemecen nach Oran schiffen zu lassen. Art. 10. Zwischen den Arabern und den Franzosen, die sich gegenseitig auf dem einen oder dem andern Gebiete niederlassen kœnnen, soll freier Handel bestehen. Art. 11. Die Franzosen sollen bei den Arabern geachtet werden wie die Araber bei den Franzosen. Grundeigenthum, welches französische Unterthanen auf dem arabischen Gebiete erworben haben oder erwerben werden, soll ihnen gewæhrleistet sein. Sie sollen es frei geniessen, und der Emir ist verbunden, ihnen Ersaz zu leisten, sofern sie durch die Araber beschædigt werden sollten. Art. 12. Verbrecher aus den beiden Gebieten sollen wechselsweise ausgeliefert werden. Art. 13. Der Emir verpflichtet sich, ohne Ermæchtigung Frankreichs keinen Theil des Littorals an irgend eine Macht abzutreten Art. 14. Der Handel der Regentschaft kann nur in den von Frankreich besezten Hæfen geschehen. Art. 15. Frankreich kann bei dem Emir und in den seiner Verwaltung unterworfenen Stædten Agenten halten, damit sie den französischen Unterthanen in mercantilischen oder andern Streitigkeiten, in welche sie mit den Arabern gerathen kœnnten, als Vermittler dienen. Der Emir hat dieselbe Befugniss in den französischen Häfen und Städten. Tafna, 30. Mai 1837. Generallieutenant Befehlshaber der Provinz Oran, Bugeaud.

Bugeauds Sigill. Abd-El-Kaders Sigill.

— *Marseille*, 14. Juli. Gestern versammelte sich das Medizinal-Comité, um Kenntniss zu nehmen von den energischen und zwekmæssigen Massregeln, welche das griechische Gouvernement gegen die in Poros erschienene Pest angeordnet hat, und sich auf den Grund derselben zu berathschlagen, ob nicht die anfænglich angeordnete Verlængerung der Quarantæne von 40 Tagen für die aus Griechenland kommenden Waaren wieder aufzuheben sei.

Da jedoch seit længerer Zeit keine Waaren aus Griechenland hier ankamen, so ist diese Verlængerung der Quarantæne noch nicht in Vollzug gesezt worden, und es ist darum zu hoffen, wenn nicht spæter ungünstige Nachrichten eintreffen sollten, dass die aus Griechenland kommenden Waaren der verlængerten Quarantæne nicht unterworfen werden.

— Wæhrend man sich in Schottland, Frankreich und Belgien über die Prioritæt der Erfindung des electrischen Telegraphen streitet, stellt ein deutscher Gelehrter Versuche an, welche uns ohne Zweifel schnell belehren werden, was man von dieser Erfindung zu hoffen hat.

Man schreibt aus *München* vom 28. Juni.

„Gestern sah man, zur grossen Verwunderung der Bevœlkerung, mehrere Menschen auf die obersten Bedachungen der hœchsten Hæuser der Stadt steigen, ohne den Beweggrund dieser Handlung errathen zu kœnnen, welche zur Versammlung zahlreicher Gruppen von Neugierigen und zu den sonderbarsten Vermuthungen Anlass gegeben hatte. Heute endlich erfahren wir, dass ihre Absicht war, einen Eisendraht von den Thürmen der Frauenkirche, über die Isar bis zum Wasserthurme, am Gasteig, zu legen, von da bis zur Sternwarte von Bogenhauser, und von da zurük zu den Thürmen der Frauenkirche. Unser Professor *Steinheil* will auf praktischem Wege die Realisirung des Projekts des Herrn Gause versuchen, welches darin besteht, vermittelst des electromagnetischen Fluidums eine Correspondenz herzustellen, welche die telegraphische ersezen, und an Schnelligkeit alle bis jezt in Gebrauch gewesenen Correspondenzen übertreffen soll.

Man versichert, dass die Nachrichten nicht længer als zwei Secunden brauchen würden, um von Lissabon nach St. Petersburg zu gelangen. Der leitende Draht würde sogar ohne Nachtheil auf Moosdagern angelegt werden und Gewæsser durchschneiden kœnnen; aber mehrere physische Ursachen stehen, wie es uns scheint, den erwarteten Erfolgen im Wege. So viel ein magnetisches und telegraphisches Alphabet anbetrifft, dessen Erfindung man dem Stenographen, Herrn Gabelsberger, zuschreibt, so kœnnen wir über diese Versicherung nur lächeln; denn wir glauben, dass die Realisirung unmœglich ist. Uebrigens werden die anzustellenden Versuche vielleicht Entdekungen einer andern Art herbeiführen, die den Wissenschaften nüzlich sind, und aus diesem Gesichtspunkte betrachtet, verdienen sie Aufmerksamkeit, selbst wenn Ihnen unsere Correspondenz auch nicht durch Eisendraht zukommen, und die Post nach wie vor mit dieser Sorge belastet bleiben sollte.“

(Indépendant de Belgique.)

Vereinigte Staaten von Nordamerika.

New-Yorker Blætter bis zum 26. Juli berichten über eine furchtbare Ueberschwemmung von Baltimore, wodurch ein Theil der Stadt zerstœrt ward, und zwœlf Menschen das Leben verloren.

Der Präsident hatte eine Proklamation erlassen, wornach künftighin von kœniglich *griechischen* Schiffen in den Hæfen der Vereinigten Staaten kein Tonnengeld mehr erhoben wird.

Ὁ Κ. Λεοπάρδος ἀπόγονος παλαιᾶς τῆς Ἀγκῶνος οἰκογενείας ἔζη μὲ μόνους τοὺς φίλους του καὶ τὴν φιλολογίαν, διακρινόμενος καὶ διὰ τῆς πολυμαθείας του, καὶ διὰ τῶν ποιητικῶν του πλεονεκτημάτων, ἀπεικωνιζομένων ἀμφοτέρων εἰς τὰ συγγραμματά του, τῶν ὁποίων εἶδε τρεῖς ἀλληλοδιαδόχους ἐκδόσεις. Ἐξησθενημένης ὑγείας ὤν, ἀφηρπάγη ἀπὸ τὴν ἐλευθρίαν μάστιγα, ὡς ἕτοιμον σφάγιον, ἀλλὰ δύω ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου του τὸν ὁποῖον ἐγνώρισεν ἐπερχόμενον, ἔδωκε σπάνιον παράδειγμα τῆς ὑπὲρ τῆς φιλολογίας ἀκαταπαύστου τῶν ἰδεῶν του προκαταλήψεως. Τὴν αὐτὴν ἐκείνην ἡμέραν ὑπηγόρευσεν εἰς τὸν φίλον του Κ. Ῥαμέρην τὸ τελευταῖον ἆσμα σατυρικοῦ τινος ποιήματος ἐπιγραφομένου. « Τὰ παραλειπόμενα τῆς Βατραχομυομαχίας τοῦ Ὁμήρου, » εἰς τὸ ὁποῖον ἀναζητῶν τὰς αἰτίας αἵτινες ἐδύναντο νὰ ἐπιφέρωσι σήμερον πόλεμον μεταξὺ τῶν μυῶν, δίδει εἰς τὴν σύγχρονον σάτυραν τὴν χροιὰν τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ σκώματος. Τὰ λοιπὰ ὅλα ποιήματα τοῦ Κόμητος Λεοπάρδη φέρουν ἐξ ἐναντίας τύπον βαθείας μελαγχολίας, ἥτις ἐκίνησε συμπάθειαν γενικήν. Ἡ πολυμαθειά του τῆς ὁποίας ἔδωκε δείγματα εἰς διαφόρους πραγματείας καὶ εἰς σχόλια διαφόρων μεταφρασεών του ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ, ἀναγνωρίζεται ὑφ' ὅλων τῶν ἐπιστημόνων. Τὰ « ἠθικὰ συγγραμμάτα του » εἶναι κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Μαντζόνη τὰ ἐμβριθέστερα τοῦ εἴδους των μεταξὺ ὅσων ἐγράφησαν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος· φίλοι τινὲς τοῦ ἀποθανόντος πανταχοῦ ἀπεφάσισαν νὰ δώσωσιν εἰς φῶς καὶ ἄλλην ἔκδοσιν τῶν ποιημάτων του εἰς Παρίσια, καὶ αὕτη ἔσται ἡ τετάρτη. Καθ' ἣν ἡμέραν ἀπέθανεν ὁ συγγραφεὺς οὗτος ἡ ἀσθένεια φαίνεται ὅτι εἶχε φθάσει εἰς τὸν ἀνώτατόν της βαθμόν, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων της, τὸν ὁποῖον ἡ κυβέρνησις δὲν ἤθελε νὰ ὁμολογῇ, εἶχεν ἀναβῇ μέχρι 500, τῶν δὲ ἀσθενῶν μέχρι 200 κατὰ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Ῥαμέρη λέγοντος Ἡ ἐπάρατος αὕτη μάστιξ φαίνεται ὅτι θέλει νὰ μᾶς ἐξολεθρεύσῃ κατὰ κράτος, καὶ ν' ἀναφυεῦν κνίδες ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Τολέδου. Κατὰ ὑγειονομικὴν τινὰ διάταξιν ὅλα τῶν ἀποθανόντων τὰ σώματα θάπτονται εἰς τὸ κοινὸν νεκροταφεῖον. Ἀλλὰ κατ' ἰδίαν ἐξαίρεσιν, χρεωστουμένην εἰς τὰς προσπαθείας τῶν φίλων του ὁ Λεοπάρδης ἐτάφη εἰς τὸν ναὸν τοῦ Βιταλίου παρὰ τὸ Ἀγσπήλαιον τῆς Πυζζόλης, ὅπου ὁ Σανναζάρος ἀναπαύεται πλησίον τοῦ Οὐϊργιλίου.

— Εἰς τὴν νηπιότητα τῆς κοινωνίας τὰ δύω μόνον ὥρας ὅπ' ἀλλήλων ἀπωκισμένα χωρία ἦσαν ἐπίσης ξένα πρὸς ἄλληλα, ὡς ἂν κατῴκουν οἱ μὲν εἰς τῶν δὲ τοὺς ἀντίποδας. Ἂν ποτὲ ἐπεστέλλετο ἀγγελία ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, προφορικῶς μεταδίδετο δι ἐπίτηδες ἄγγελου. Ἀπὸ τὴν κατάστασιν ταύτην τῶν πραγμάτων μέχρι τῆς ἐφευρέσεως τῆς γραφῆς ὁ πολιτισμὸς ἐβάδισε μέγιστον βῆμα, ἐπίσης δὲ μέγα ἀπὸ τούτου μέχρι τῆς συστάσεως τῶν ταχυδρομείων, ἀλλ' ἡ μετάδοσις τῶν ἰδεῶν ἐφαίνετο μὴ δυναμένη νὰ φθάσῃ εἰς ἀνώτερον βαθμὸν ταχύτητος μετὰ τὴν ἐφεύρεσιν τῆς τηλεγραφικῆς ἀλληλεγραφίας, μεταδιδούσης εἰς ὀλίγων ὡρῶν διάστημα ἀφ' ἑνὸς εἰς τὸ ἕτερον τῆς ἐπικρατείας πέρας τῶν συμβαινόντων τὰς ἀγγελίας· εἶχον ὅμως καὶ οἱ τηλέγραφοι οὐ μικρὰς ἀτελείας. Αἱ φράσεις τας ὁποίας μετέδιδον ἦσαν μόνον σύντομοι καὶ ἀτελεῖς. Τινὲς ἰδέαι οὐδὲ κἂν ἐξεφράζοντο δι' αὐτῶν. Τέλος ἐν τῷ μέσῳ τῆς κινήσεως τοῦ τηλεγράφου ὁμίχλη ἐπερχομένη, ἢ νέφος ἐπιπροσθοῦν διέκοπτε τὴν ἀλληλογραφίαν, ἥτις πολλάκις μεθ' ἡμέρας μόνον τινὰς ἐδύναντο νὰ ἐξακολουθήσῃ. Ἰδοὺ ἤδη νέα ἐφεύρεσις, ἀντιποιουμένη ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, τὴν Σκωτίαν καὶ τὸ Βέλγιον, τείνουσα, νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν μετάδοσιν τῶν ἀγγελιῶν ἀπίστευτον ταχύτητα καὶ νὰ μακρύνῃ καὶ ὅλας τὰς λοιπὰς ἀτελείας τῶν τηλεγράφων. Πρόκειται νὰ συστηθῶσι μηχαναὶ τοιαῦται συνδεδεμέναι μεταξὺ των δι' ἀγωγοῦ τινὸς τῆς ἠλεκτρικῆς, ὁποία ἡ σιδηρᾶ κλωστή, ἥτις δύναται ὑπὸ γῆν νὰ τείνεται ἀπὸ τηλεγράφου εἰς τηλέγραφον. Δι' ἐφευρέσεως εἴδους τινὸς ἀλφαβήτου προχείρου, ἠλεκτριζομένου τοῦ τηλεγράφου, οἱ ἀγγελίαι, ὁλόκληρα ἄρθρα ἐφημερίδων, ὁλόκληροι λόγοι βουλευτῶν, διαβαίνοντες ξηρὰς καὶ θαλάσσας, πεδιάδας καὶ ὄρη, δύνανται, ὡς βεβαιοῦν οἱ νέοι ἐφευρεταί, νὰ φθάσωσι ἐντὸς δύω δευτέρων λεπτοῦ ἀπὸ Λισαβῶνος εἰς τὴν Πετρούπολιν. Εἰς Μόναχον ἤρχισαν ἤδη νὰ γίνονται δοκιμαὶ τῆς νέας ταύτης καὶ παραδόξου ἐφευρέσεως, καὶ τ' ἀποτελέσματα αὐτῶν ἂν δὲν ἀποβοῦν ὁποῖα τὰ ἐλπίζουν οἱ ὁπαδοί των, οὐχ' ἧττον ὅμως εἶναι πιθανὸν νὰ δώσωσιν ἀφορμὴν εἰς περιέργους διὰ τὴν ἐπιστήμην ἀνακαλύψεις.

— Νέος τις περιηγητής, Δουροσὲρ καλούμενος, μεταβὰς εἰς Καπρέαν διὰ ν' ἀνασκάψῃ ἰδίαις δαπάναις, εὗρε προτομὴν τοῦ Οὐϊργιλίου ἐκ μαρμάρου ἐντελῶς διατετηρημένην, καὶ φέρουσαν τύπον τῆς ἐντελεστάτης τέχνης. Τὸ ὄνομα τοῦ Οὐϊργιλίου γεγραμμένον κάτω τῆς προτομῆς ἐμφαίνει τὸν παριστώμενον. Κατὰ σύμπτωσιν ἥτις θέλει φανῆ παρατηρήσεως ἀξία εἰς τοὺς τεχνίτας καὶ τοὺς ποιητάς, τὸ πρόσωπον τοῦ Οὐϊργιλίου ἐμοιάζει ἀπαραλλάκτως τὸ τοῦ ὑποκριτοῦ Τάλμα. Ἔχει τοὺς αὐτοὺς χαρακτῆρας καὶ τὴν αὐτὴν ἔκφρασιν τῆς μελαγχολίας τὴν ὁποίαν ἡ μορφὴ τοῦ Τάλμα ἐλάμβανεν ὅταν παρέστατινε τὸν Ἀμλέτον ἢ τὸν Ὀρέστην. Ὁ Κ. Δουροσὲρ, παρουσιασθεὶς εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Νεαπόλεως διὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ δι ἣν τῷ ἐχορήγησεν εὐγενῆ προστασίαν, τὸν παρεκάλεσεν ἐνθέρμως νὰ στρέψῃ τὴν προσοχήν του πρὸς τὴν Καπραίαν, ὅπου σώζονται ἐπιστημονικοὶ θησαυροὶ ὀχὶ ὀλιγώτεροι ἢ εἰς τὴν Ἡράκλειαν καὶ Πομπηΐαν.

Ἡνωμέναι τῆς Ἀμερικῆς ἐπαρχίαι.

Ἐφημερίδες τοῦ Νεοβοράκου μέχρι τοῦ 26 Ἰουλ. ἀναφέρουν περὶ φοβερᾶς πλημύρας τῆς λίμνης Βαλτιμώρης, διὰ τῆς ὁποίας κατεστράφη μέρος τῆς πόλεως καὶ δώδεκα ἄνθρωποι ἐφονεύθησαν.

Ὁ πρόεδρος ἐξέδωκε προκήρυξιν καθ' ἣν τοῦ λοιποῦ τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα δὲν θέλουν πληρώνει λιμενικὰ τέλη εἰς τοὺς Ἀμερικανικοὺς λιμένας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἐκ μέρους τῆς Κ. Β. Αὐστριακῆς Πρεσβείας κοινοποιεῖται, ὅτι τὴν 1. Σεπτεμβρίου (20 Αὐγούστου) 1837, εἰς τὸ Μαγαζεῖον τοῦ Κήρυκος Κ. Παράσχου ἐκτελεῖται ὁ πλειστηριασμὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ζωγράφου Κυρίου Τέλτσερ ἐναποληφθέντων ἀντικειμένων, συνισταμένων ἀπὸ φορέματα ῥοῦχα καὶ ζωγραφικῶν παρασκευῶν.

Ἀθῆναι 9 (21) Αὐγου. 1837.

Il est annoncé de par la légation J. et R. d'Autriche à Athènes que samedi 1 Septembre a. c. il sera procédé à la vente aux enchères publiques des effets de feu sieur Teltscher, consistant en habits linges et ustensiles de peinture.

La vente aura lieu dans le Magasin du Sieur Parasko, rue d'Hermes.

Athènes, 21 août 1837.

Ὁ Ὑπεύθυνος Συντάκτης Χ. Σακελλαρίου.

EXTÉRIEUR.

— Parmi les nombreuses victimes que la choléra vient de faire à Naples, les lettres italiennes accordent des regrets particuliers au comte Jacques Léopardi, enlevé le 28 juin dernier, à l'âge de trente-huit ans. M. Léopardi, d'une noble et ancienue famille de Recanati dans la marche d'Ancône, ne vivait que pour la littérature et amitié; il se distinguait à la fois par ses talens poétiques et son érudition; et ses ouvrages, dont il avait déjà vu se succéder trois éditions, offraient à un degré éminent le rare assemblage de ces deux mérites. Une santé fort délabrée l'a livré au fléau comme une victime toute prête; mais l'avant veille d'une mort qu'il voyait venir, sans se faire illusion, il a donné un singulier exemple de la constante préoccupation d'une existence toute littéraire. Ce jour-là même il a dicté à son ami M. Ramieri le dernier chant d'un poëme satirique intitulé: *I paralipomeni della Batrdcomiomachia di Omero*, où sa verve moqueuse, en se demandant quels doivent être aujourd'hui les motifs de querelle entre les rats et les grenouilles, applique à la satire de notre temps cette forme de l'antique badinage grec Mais les autres poésies du comte Léopardi sont empreintes, au contraire, pour la plupart, d'une mélancolie profonde qui a rencontré de vives sympathies. L'érudition dont il a fait preuve dans plusieurs dissertations et dans des commentaires joints à plusieurs morceaux traduits de grec est très estimée des juges compéteus. Ses *Operete morali* sont regardés par M. Manzoni comme ce que l'Italie a produit de plus profond en ce genre depuis le commencement du siècle. Une telle variété de productions avait engagé deux amis de M. Léopardi, MM. Louis de Sinner et Ugoti à faire paraître à Paris la quatrième édition de ses œuvres: ce sera donc une édition posthume. Le jour où l'illustre auteur a succombé, le fléau paraît avoir été à son paroxisme; ses orages prudemment dissimulés par les organes officiels du gouvernement, ont enlevé cinq cents personnes dans un jour, et le nombre des cas montait à deux mille, suivant la lettre de M. Ramieri, qui ajoute: *Questo maleditto flagello sembra volerci distruggere tutti e far nascere l'ortica l'ungo la via di Toledo*. Une mesure sanitaire générale fait porter indistinctement tous les corps des victimes au cimetière commun. C'est par une exception due aux efforts de l'amitié, que les restes de Léopardi ont pu être inhumés dans l'église de Saint-Vital, près la grotte de Pouzzoles, où Sannazar repose à côté de Virgile.

On écrit de Munich, 28 juin:

„ Hier, au grand étonnement de la population, on a vu plusieurs hommes monter sur les toitures des maisons les plus élevées de la ville sans qu'on pût deviner le motif de leur action, qui avait donné lieu à de nombreux attroupemens de curieux et aux conjectures les plus singulières. Aujour d'hui enfin nous apprenons que leur intention était de tendre des fils de fer depuis les tours de l'église de Notre. Dame par dessus l'Isar jusqu'au château d'eau du mont Gasteigberg, de là jusqu'à l'observatoire de Bogenhausen, et de faire revenir ces fils de fer vers les tours de Notre Dame. Notre professeur Steinheil veut, par une expérience pratique, tenter la réalisation du projet imaginé par M. Gause, et qui consiste à établir, au moyen du fluide électro-magnétique, une correspondance qui doit remplacer celle du télégraphe et surpasse en rapidité toutes celles en usage jusqu'aujourd'hui.

» On assure que les nouvelles ne mettraient pas plus de deux secondes pour arriver de Lisbonne jusqu'à Saint-Pétersbourg. Les fils conducteurs pourraient même être placés sur des couches de mousse et traverser les eaux sans incenvénient, mais plusieurs causes physiques nous semblent devoir s'opposer aux effets attendus. Quant à un alpbabet magnétique et télégraphique, dont on attribue la découverte à M. le sténographe Gablsberger, cette assertion n'est propre qu'à nous fair sourire; car nous croyons que la réalisation en est impossible. Au surplus, les essais qu'on va tenter amèneront peut-être des découvertes d'un autre genre qui seront utiles aux sciences, et sous ce rapport ils méritent de fixer l'attention, quand même notre correspondance ne vous parviendrait pas par les fils de fer et que la poste demeurât seule chargée de ce soin comme par le passé. „

(*Indépendant de Belgique*)

—On lit dans un journal:

« Un jeune voyageur, M. Durocher, qui s'était rendu à Caprée pour faire exécuter des fouilles à ses frais, a vu ses efforts récompensés par la découverte d'un buste de Virgille en marbre parfaitement conservé, et comme objet d'art, un des plus remarquables chefs-d'œuvre de la sculpture romaine. Le nom de Virgile, gravé au bas du buste, ne laisse aucun doute sur l'authenticité du personnage qu'il représente; par un jeu du hasard qui frappera l'imagination des poëtes et des artistes, la figure de Virgile est d'une ressemblance merveilleuse avec celle de Talma; mêmes traits, même expression; elle est empreinte de cette mélancolie dont Talma s'embellissait dans Hamlet et dans Oreste. M. Durocher s'étant fait présenter au Roi de Naples pour le remercier de la noble protection qu'il lui avait accordée, a vivement sollicité ce prince de tourner sa vue vers Caprée, où la science reneontrera des trésors non moins précieux que ceux d'Herculanum et de Pompéï. »

Etats Unis d'Amerique.

Newyork. 26 juillet. Le Président vient d'émettre un acte en vertu duquel sont et demeurent abolis le droits de ports à l'égard de navires grecs qui se presenteraient dans les ports de l'Union.

Les journaux de cette même date parlent d'une Inondation terrible du Lac de Baltimore qui a entrainé la destruction d'une partie de la ville et a causé la mort de douze personnes.

Le gérant responsable C. Sakellarios.

KATALOG

der Vorlesungen an der Otto-Universitæt im Wintersemester 1837/38.

Stunden.	A. Vorlesungen d. theologischen Facultät.	Professoren	Wochentage. Montag.	Dienstag.	Mittwoch.	Donnerstag.	Freitag.	Samstag.
In noch zu bestimmenden Stunden.	Dogmatik. Dogmen - Geschichte.	A. M. Apostolides.						
	Kirchengeschichte.	K. Kontogonis.						
	Erklærung der Psalmen Davids.							
	B. Vorlesungen der juristischen Facultæt.							
5 Uhr Nachm.	Franz. Civil-Codex.	G. Mavrocordatos.	1	1		1		1
9 « Vorm.	Civilverfahren.	D. G. Feder		1	1	1	1	
4 « Nachm.	Handelsgesez.	G. A. Rallis.			1			1
5 « Nachm.	Strafcodex und Strafverfahren.	L. Melas.			1			1
6 « Nachm.	Verwaltungsrecht.	P. Argyropulos.		1	1		1	
3 « Nachm.	Politische Oekonomie.	J. Soutzo.	1				1	
	C. Vorlesungen d. medizinischen Facultæt. (a)							
8 — 9 Vorm.	Spezielle Pathologie und Therapeutik.	J. Buros.	1	1	1	1	1	1
9 — 10 Vorm.	Chirurgische Klinik.	E. Treiber.	1	1	1	1	1	1
10 — 11 «	Allgem. Krankheitslehre und Therapeutik.	A. G. Lefkias.	1		1		1	
3 — 4 Nachm.	Læmologie.	Derselbe.					1	
10 - 11 Vorm.	Chirurgie.	J. Olympios		1		1		1
11 - 12 Vorm.	Geburtshilfe.	N. Kostis,	1		1		1	1
12 — 1	Anatomie. (b)	D. A. Mavrocordatos.	1	1	1	1	1	1
4 — 5 Nachm.	Medicina forensis.	A. Pallis.		1		1		1
5 — 6 «	Gesundheitslehre.	N. Levadiefs	1		1		1	
	D. Vorlesungen d. philosophischen Facultæt.							
4 — 5 Nachm.	Philosophie oder Theorie des menschl. Geistes u. Ethik.	*N. Bambas.*		1		1		1
2 — 3 Nachm.	Archäologie nach Bœckh.	K. D. Schinas.	1	1		1	1	
	Allgemeine Prinzipien der Naturgeschichte.	Domnandos						
11 - 12 Vorm.	Geschichte der griech. Philologie.	G. Gennadios.	1		1		1	1
4 — 6 Nachm.	Mathematik 1. Die 5 lezten Bücher der Geometrie nach Legendre, 2) Trigonometrie nach ebendemselben, 3) allgemeine Eigenschaften der Zahlen, 4) Algebra, 5) Beschreibende Geometrie nach Achette.	K. Negris.	1		1		1	
3 — 4 Nachm.	Cicero, über die Natur der Gœtter, und Geschichte der lateinisch. Philologie.	E. Ulrich.	1	1	1	1	1	1
12 - 1 Nachm.	Chorographie v. Attika; Horazens Poetik u.	L. Ross.	1		1		1	
1 — 2 Nachm.	Ovid's Metamorphosen.			1	1		1	1
12 - 2 Nachm.	Physik.	K. Buris.			1		1	
11 - 12 Vorm.	Logik.	K. Kontogonis.			1		1	

a) Einige der angeführten medizinischen Vorlesungen werden nur dann vorgetragen werden, wean eine genügende Anzahl hinlænglich vorbereiteter Zuhœrer sich meldet.

b) Zu noch zu bestimmenden Stunden wird der Professor der Anatomie auch anatomische Uebungen veranstalten.

BEKANNTMACHUNG.

Von Seite der k. k. österreichischen Gesandtschaft wird bekannt gemacht, dass am 20. August (1. September) in dem Magazine des H. Paraskon in der Hermesstrasse die œffentliche Versteigerung der von dem akademischen Maler Herrn J. Teltscher zurükgelassenen Effekten, bestehend in Kleidern, Wæsche und Malerrequisiten vorgenommen werden wird.

Athen, 21. August 1837.

Verantwortlicher Redacteur C. Sakellarios.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.